Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 542
Marți 7 iulie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Toate forțele pentru stringerea recoltei la timp și fără pierderi!

Recomandările Ministerului Agriculturii și Silviculturii

In perioada 26 iunie—2 iulie, cu excepția ultimelor 2—3 zile în care au căzut ploi pe întreg cuprinsul țării, vremea a fost favorabilă executării lucrărilor agricole de vară. In această perioadă în regiunile din sudul și vestul țării a început din plin stringerea recoltei de cereale păioase, iar în toate regiunile a continuat recoltarea rapiței, mazării, fînurilor naturale și cultivate, precum și lucrările de îngrijire a culturilor prășitoare.

Pînă la 2 iulie, potrivit datelor primite de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, cerealele păioase au fost strînse de pe o suprafață de 311.800 ha. Orzul de toamnă a fost recoltat în regiunea Craiova de pe 88 la sută din suprafața cultivată, iar în regiunile Timișoara, Pitești și București de pe 71—74 la sută.

Grîul și secara au ajuns în regiunile din sud și sud-vestul țării în cea mai mare parte la coacere deplină. In regiunea București, care este cea mai avansată la secerișul grîului, s-a recoltat 25 la sută din suprafața cultivată, în regiunea Craiova — 16 la sută și în regiunea Pitești — 13 la sută. In întreaga țară rapița s-a recoltat în proporție de 88 la sută, mazărea de 10 la sută, iar fînurile cultivate și naturale în proporție de 34 și respectiv 18 la sută.

In această săptamînă au continuat în toate regiunile pregătirile pentru începerea masivă a treierișului. Ariile au fost amenajate în proporție de 40 la sută, iar garniturile de treier au fost în parte scoase pe arii.

Pe terenurile de pe care s-a strîns recolta au fost executate arături adînci pe aproape 45.000 ha. In miriști au fost însămînțate plante furajere pe o suprafață de 32.000 ha.

Ținînd seama de faptul că după înseninare temperatura va crește și grîul se va coace foarte repede, precum și de faptul că anul acesta boabele din spic sînt ieșite din palee și există mare pericol de scuturare, este necesar ca în următoarele zile să se folosească la efectuarea secerișului toate mașinile cu tracțiune mecanică și animală, precum și toate forțele de muncă disponibile, utilizîndu-se coasele și secerile. In gospodăriile agricole de stat, odată cu combinele să fie folosite și toate windrowerele și secerătorile existente.

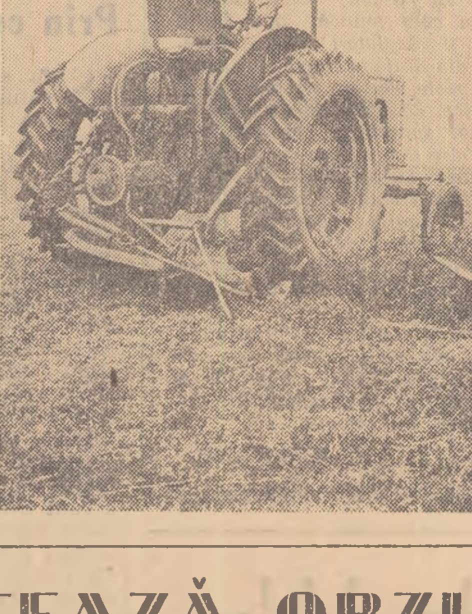
Pentru evitarea pierderilor de recoltă, snopii să fie de îndată transportați pe arii și așezați în stoguri bine clădite și vîrfuite, iar treierișul să înceapă cît mai repede. In acest scop să se termine amenajarea ariilor și deplasarea pe arii a garniturilor de treier. Trebuie, de asemenea, grăbite lucrările de stringere a paielor de pe miriști în vederea executării arăturilor adînci de vară pe toate suprafețele posibile. Pentru urgentarea arăturilor să se folosească toate tractoarele care nu sînt angrenate la recoltări, iar în timpul nopții și cele de la recoltări, care au instalații de lumină. Să fie folosite de asemenea atelajele, deoarece umezeala solului permite efectuarea arăturilor adînci în bune condiții și cu plugurile cu tracțiune animală.

Deși sînt condiții excepțional de bune pentru însămînțarea în miriști a unor suprafețe cît mai mari cu plante de nutreț această acțiune se desfășoară nesatisfăcător. Pentru asigurarea de cantități cît mai mari de nutrețuri este necesar ca toate regiunile să ia măsuri pentru a însămînța cel puțin suprafețele prevăzute.

O mare atenție trebuie acordată terminării lucrărilor de îngrijire a culturilor. Sînt posibilități să se obțină producții bune la toate culturile prășitoare. De aceea lucrările de îngrijire trebuie cît mai repede terminate, deoarece o prașilă în plus poate aduce, în condițiile acestui an, un spor de recoltă de 500 kg. porumb la ha. și de 5000 kg. sfeclă la hectar.

In această perioadă de vîrf a muncilor agricole să se organizeze în așa fel lucrările încît să se folosească din plin fiecare zi bună de lucru și toate mijloacele existente pentru strîngerea la vreme și fără pierderi a recoltei, precum și pentru executarea în bune condiții a celorlalte lucrări agricole de vară care asigură producții mari la culturile de toamnă și recoltă bogată pentru anul viitor.

La cositul lucernei

Gospodăria agricolă de stat „Poiana" din comuna Călinești, raionul Topoloveni, are un sector zootehnic bine dezvoltat. Pentru ca în timpul iernii vitele să aibă hrană suficientă și de calitate, colectivul de muncitori și tehnicieni de aci le asigură din vreme nutrețul necesar. Priviți în fotografie pe tractoristul Scărișăreanu Alexandru cosind lucerna.

RECOLTEAZĂ ORZUL

IN RAIONUL HUȘI

Pe tarlaua cu orz de la secția Musata a gospodăriei de stat din Pojorani, raionul Huși, brigada de tractoriști condusă de Tabara Ioan a început recoltatul. In două zile tractoriștii fruntași Mîndru Aurel și Mustață Dumitru au secerat orzul de pe o suprafață de 12 ha.

După calculele făcute de către tov. ing șef Caras Constantin rezultă că s-au obținut 2.600 de kg în medie la hectar.

Brigada de mecanizare completă de la secția Musata a chemat la întrecere celelalte 2 brigăzi ale gospodăriei, pentru terminarea la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole de vară.

Recoltatul orzului a început și la secția Risești a gospodăriei de stat din Averești. In 2 zile brigada de mecanizare completă condusă de tov. Pivniceru Toader a recoltat orzul de pe o suprafață de 15 ha.

IUJU SCHAFFER
corespondent

LA GOSPODĂRIA COLECTIVĂ DIN MITOC

Gospodăria colectivă „Dezrobirea" din comuna Mitoc, raionul Bîrlad, a recoltat cele 10 ha cultivate cu orz de toamnă și a însămînțat în miriște porumb furajer. Producția de orz obținută este de 2.100 de kg. la ha.

Dintre colectiviștii care au lucrat pe combină s-au evidențiat Bulgaru Ion, Miron Gheorghe și Panainte Măcălău.

F. CERNAT
corespondent

Și în regiunea Cluj a început secerișul

Lanurile de orz și grîu devin pe zi ce trece tot mai aurii. A sosit timpul secerișului. Convinși din proprie experiență că de efectuarea secerișului în pîrgă și într-un timp cît mai scurt depinde înlăturarea pierderilor de boabe și deci obținerea unei producții cît mai mari, multe unități agricole de stat și cooperatiste din raioanele de cîmpie ale regiunii Cluj au început secerișul orzului de toamnă. Suprafețe mari de orz de toamnă au secerat gospodăriile colective Mirăslău, Lunca Mureșului și Războieni. Secerișul orzului de toamnă a început și la gospodăria agricolă de stat Cipău, raionul Luduș. Cele două secerători-legători și o combină lucrează din plin la recoltatul a 130 ha cu orz. Se contează pe o producție medie de 3.500 kg/ha. Suprafețe însemnate au fost secerate și în raionul Sărmaș în comunele Cătina, Sărmaș și altele.

Ing. IACOB POJAR
corespondent

6.000 hectare de grîu recoltate în 3 zile

Raid-anchetă în raionul Oltenița

Plouă mărunt. Dar cum ieși din Budești, pe dreapta și pe stînga liniei ferate te întîmpină un spectacol neobișnuit: unii țărani muncitori seceră chiar pe ploaie grîul care a trecut de pîrgă. Alții întorc miriștea, iar din urmă, nevestele sau feciorii seamănă porumb furajer.

Imi exprim admirația față de tov. ing. Oană, dispecer în Trustul Gostat București.

— Da. Aici recoltatul păioaselor va fi terminat mult mai repede ca în alți ani, îmi răspunde inginerul.

Cu cît trenul coboară spre Dunăre, cu atît pe cîmp se văd miriști mai întinse, pline de snopi de grîu așezați în clăi.

FRUNTAȘII

Recoltatul orzului de toamnă pe 403 ha s-a început aici joi, 25 iunie. Astăzi, în ziua de 2 iulie, este pe terminate. Seceratul grîului a început luni, 29 iunie. In numai trei zile însă, în cele 22 de comune din raion, (secerișul s-a început absolut peste tot locul) au fost recoltate 6.000 ha din cele 25.188 ha cultivate anul acesta, îndeplinindu-se și depășindu-se astfel viteza zilnică de lucru planificată. Paralel cu recoltatul au fost arate 1.105 hectare și însămînțate cu culturi furajere 694 hectare. In comuna Mitreni, s-au recoltat peste 840 ha cu grîu din cele 1.590 ha existente, în comuna Curcani peste 520 ha din cele 1.406 cultivate, în comuna Radovanu aproape 1.000 ha din cele 1.971 ha semănate cu grîu, iar în comuna Aprozi aproape 300 ha din cele 722 ha cultivate. Acestea sînt comune fruntașe, unde inginerii agronomi au cercetat lanurile zi de zi. Indată ce au observat că grîul a dat în pîrgă, i-au mobilizat pe colectiviști și întovărășiți (după cum se știe, raionul e complet cooperativizat) să iasă cu toate forțele la lucru. In comuna Hotarele, s-a pornit o vie întrecere patriotică. Intovărășiții Marin Ciosvardă, Boia Traian, Boia Ion și Traian B. Traian au venit la cîmp cu familiile lor, la aceiași oră. In prima zi, ei au secerat tot grîul și au așezat snopii în clăi.

CITE 14 HA ZILNIC CU COMBINA C-1

Mi-a atras atenția în mod deosebit relatarea unor colectiviști din Spanțov — verificată apoi și la sediul S.M.T.-ului Ulmeni, despre vrednicia mecanizatorului Paraschiv Vasile, din brigada 5-a. Acesta i-a îndrumat pe colectiviști să deschidă în lan „pîrtie" suficient de largă pentru intrarea agregatului compus din tractorul UTOS și combina C-1. In acest timp, el a verificat cu cea mai mare atenție mașina. N-a uitat să dea ultimele îndrumări colectiviștilor. De asemenea, s-a asigurat că colectiviștii au repartizat din vreme mijloacele de transport necesare pentru căratul sacilor de grîu la magazii. Au fost repartizați și oamenii care să stringă paiele rămase în urma combinei. Apoi, pasărea argintie a intrat în lan. A muncit cu rîvnă Paraschiv. N-a oprit decît de cîteva ori agregatul spre a verifica buna funcționare a organelor mașinii. Mare a fost bucuria colectiviștilor cînd au constatat că Paraschiv recoltase într-o singură zi 14 ha, în loc de 6 ha cît este norma!

Astfel de mecanizatori — care în întrecerea socialistă, au înțeles să întîmpine măreața zi de 23 August cu succese cît mai remarcabile, am întîlnit și la S.M.T. Budești. Tractoristul Corici Ion, de pildă, din brigada 4-a, a recoltat cu combina, în 2 zile și jumătate, peste 30 ha cu grîu la gospodăria colectivă din Pîrlita Vasilați.

GOSPODĂRIILE DE STAT TERMINĂ STRINSUL ORZULUI

In cele 4 gospodării de stat din raion, recoltatul orzului de toamnă este pe terminate. La gospodăria de stat Buciumeni, recolta de pe cele 200 hectare a și fost depozitată la magazii obținîndu-se peste 2.200 kg la hectar. La fel stau lucrurile la gospodăria de stat din Negoești. Nici la gospodăriile de stat Oltenița și Mînăstirea nu mai sînt suprafețe importante cu orz nerecoltat. La gospodăria de stat Oltenița s-ar fi terminat această lucrare încă de acum cîteva zile, dacă toate cele 8 combine ar fi lucrat din plin. Din păcate însă, două combine au stat. Ele stăteau și în ziua cînd am vizitat gospodăria. De ce? Pentru că Trustul Gostat București n-a trimis și cele 2 tractoare UTOS planificate. A îndrumat gospodăria să le închirieze de la S.M.T. Ulmeni. Dar și S.M.T.-ul are nevoie de asemenea tractoare. Ce-i de făcut ca în plină campanie de recoltare, să nu stea frumusețe de combine? Răspunsul trebuie să-l dea numai Serviciul mecanizării din Trustul Gostat București. Și aceasta imediat, cît se poate de operativ, (cu atît mai mult cu cît gospodăria de stat are de recoltat și 269

AL. RAICU

(Continuare în pag. 4-a)

Numai la asta nu se aștepta

Deși a chemat tractoriștii pentru dezmiriștit, întovărășirea din Aprozi nu s-a preocupat să strîngă clăile de pe cîmp.

— Ce să-ți fac tinere dacă la „motivele" noastre obiective nu te-ai gîndit?

Desen de N. CLAUDIU

In întîmpinarea MĂREȚEI SĂRBĂTORI

23 AUGUST 1944–1959

Își electrifică comunele

Zilele trecute, în mai multe comune din raionul Sebeș, au avut loc adunări populare în care țăranii muncitori au luat hotărîri privind contribuția bănească pentru electrificarea satelor. Cu acest prilej ei au hotărît ca în cinstea lui 23 August să înceapă strîngerea banilor și totodată procurarea materialului necesar lucrărilor de electrificare. Pînă acum, în fruntea acestei acțiuni se situează țăranii muncitori din Vingard, care au și strîns peste 100.000 de lei cu care au procurat materialul trebuitor electrificării comunei, făcînd totodată măsurătorile. Construcția liniei electrice începe zilele acestea.

Zeci de mii de kilograme de cereale contractate cu statul

Lucrătorii cooperativei de consum din comuna Livada, raionul Oaș, și-au luat zilele trecute angajamentul ca în cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre să intensifice acțiunea de încheiere de contracte a cerealelor. Făcînd zilele acestea bilanțul angajamentului luat, s-a constatat că în numai 10 zile au fost încheiate contracte pentru aproape 50.000 de kg. de grîu, peste 54.000 de kg. de porumb, aproape 47.000 de kg. de floarea-soarelui, precum și 14.000 de kg. de cartofi.

Pentru buna aprovizionare a orașelor

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Galați au devenit surse importante de bună aprovizionare a orașelor și centrelor muncitorești cu produse agro-alimentare de calitate. Zilnic, de pe ogoarele acestor unități multe tone de legume și zarzavaturi sînt trimise spre orașe. De asemenea, pe piețele orașelor Galați, Brăila etc. sînt desfăcute mii de kilograme de produse animale: lapte, brînză, carne și altele.

In scopul unei mai bune aprovizionări a gălățenilor cu astfel de produse proaspete și de calitate, Trustul Gostat Galați și-a propus nu de mult ca în cinstea zilei de 23 August să deschidă un nou magazin de desfacere a produselor agro-alimentare aduse direct din gospodăriile de stat. Și iată că în ziua de 2 iulie angajamentul luat a fost realizat. In centrul orașului Galați a fost deschis un nou și modern magazin de stat. Magazinul dispune de 4 raioane, din care unul cu preparate din carne și mezeluri, iar celelalte trei cu brînzeturi, fructe și legume. De aici, gălățenii se mai pot aproviziona cu vinuri din cele mai renumite podgorii ale regiunii, ca, Odobești, Nicorești și altele.

La buna aprovizionare a magazinului cu produse variate și de calitate își vor da contribuția gospodăriile agricole de stat Piscu, Dunărea, Barboși și altele. Despre calitatea acestor produse s-au convins mulți gălățeni, care în primele zile de la deschiderea noului magazin Gostat s-au aprovizionat cu preparate de carne și mezeluri de calitate, legume și fructe proaspete, precum și cu vinuri superioare.

200 de colectoare de paie

Pe ogoarele gospodăriilor agricole colective din regiunea Constanța, stringerea recoltei este în toi. In același timp, colectiviștii și mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare au luat inițiativa ca în cinstea măreței sărbători să confecționeze cu posibilități locale colectoare de paie în scopul stringerii imediate a paielor de pe terenurile recoltate cu combinele tractate, creind astfel condiții pentru executarea arăturilor de vară. Pînă acum, S.M.T.-urile din regiunea Constanța au efectuat cu sprijinul gospodăriilor agricole colective peste 200 de colectoare de paie, iar alte 100 vor fi date în folosință zilele acestea.

Un drum ca toate celelalte

Lascu Ion s-a născut într-un sat de lîngă Turnu Severin; Oniu Zamfir într-o comună din preajma Sucevei. Părinții amîndurora fuseseră clăcași. Sau dijmași. Sau și una și alta, că nu puteau stabili precis ce fuseseră mai degrabă. Pentru un pogon primit în dijmă, lucrau moșierului două. Aparte de aceasta, munca la curte. Muncă de clacă. Fără plată.

Prințul Bibescu, stăpînul părinților lui Lascu, avea, în afară de pămînt și o fabrică de cărămidă. Truda la cărămidărie era peste ceea ce putea omul să suporte. Un anume Istrate, dintr-un sat vecin, nu mai putuse răbda. Omorîse pe un supraveghetor și înfundase ocna. Cînd s-a întors în sat, rănit, Istrate spunea că n-a dus-o mai rău în ocnă decît în fabrică. Exagera. Nu putea să fie mai bine la ocnă. Dar nici mult mai rău.

Munca de ocnaș pe pămîntul și la cărămidăria prințului Bibescu a durat pînă la 23 August 1944. Administratorul, adus din alte țări, fugise într-o noapte, pe ascuns. Din parte-i fuga se dovedise înțeleaptă. După ce prinseseră a desluși sensul evenimentelor, oamenii îl căutau...

★

Oniu Zamfir la 18 ani, iar Lascu la 17 ani au trecut pragul gospodăriei agricole de stat Roșia. „Au trecut pragul", e un fel de a spune. In 1948, cînd Oniu Zamfir a venit să lucreze la Roșia, gospodăria, de fapt, nu exista. Existau doar pămîntul, o clădire, — fostă conac boieresc — un grajd dărăpănat, o cocină năruită. Pe ușa cocinii cineva mîzgălise cu ani în urmă, un crud adevăr: „Pentru porci și pentru slugi". Inscripția aceasta mîzgălită cu catran pe ușa ce se ținea într-o balama a unei cocini era tot ce rămăsese din umilințele de altădată, prezente și aici, la margine de București.

Lascu Ion a venit la Roșia în 1952. Cînd Zamfir i-a povestit cum arăta gospodăria cu patru ani înainte, nu-i venea a crede. Se înălțaseră clădiri multe. Altele erau în lucru. In grajduri, sute de vaci. In cocini, mii de porci. Muncitorii aveau cantină și dormitoare. Cocina cu ușa într-o balama dispăruse. O dată cu ea dispăruse și ultimul vestigiu al trecutului: rușinoasa inscripție.

★

Așa a fost trecutul. Trecutul părinților că ei erau prea mici să-l simtă altfel decît prin foamete. Nici începutul vieții noi n-a fost ușor. Cu greutățile, Lascu și Zamfir au dat piept și mai tîrziu. Vă amintiți de iarna anului 1954? Lascu și Zamfir erau utemiști în vremea aceea. Intr-o noapte, s-au culcat tîrziu, după cîntatul cocoșilor. Viscolea cum nu știau să mai fi viscolit vreodată. Abia ațipiseră cînd tovarășul Pancu Florea, organizatorul de partid, i-a trezit.

— Comuniștii și utemiștii în frunte!

In frunte? Unde? Erau prea somnoroși ca să priceapă dintr-o dată despre ce era vorba. Au pus mîna pe lopeți și l-au urmat pe organizator. Adusă de vînt din largul cîmpului, zăpada acoperise grajdurile și cocinile. Au tăiat tunele în zăpadă. Iar zăpada se putea prăbuși acoperindu-i. Au muncit cu îndîrjire pînă la ziuă. Apoi, toată ziua și o parte din noaptea următoare. Au găsit animalele flămînde, însetate, sufocate de lipsă de aer. Le-au cărat nutrețul cu spinarea prin tunelele abia săpate. Viscolul rupsese liniile electrice. Hidrofoarele nu mai funcționau. Apa trebuia adusă cu gălețile dintr-o baltă. Pînă la baltă era un km, iar în grajduri și cocini sute de vaci, mii de porci. Pielea de pe mîini rămînea pe torțile de metal ale găleților și bidoanelor. Cînd treceau peste movilele de zăpadă apa se vărsa pe haine. Hainele înghețau. Dar apa a fost adusă, animalele salvate și de sete.

Abia apucaseră să se odihnească vreun ceas, cînd au auzit din nou:

— Comuniștii și utemiștii în frunte.

Organizatorul de partid îi chema iarăși să pună mîna pe lopeți. Ca și cu o noapte înainte, Lascu și Zamfir au răspuns cei dintîi chemării. Cînd au ieșit din nou în viscol, hainele le abureau; prinseseră să se dezghețe. Acum trebuia croit drum către oraș. Dinspre oraș, muncitorii din fabrici croiau drum către gospodărie. Pe drumul acesta, croit strîmt ca să fie terminat repede, Lascu și Zamfir au mînat mii de porci, s-au transportat bidoanele cu lapte. Astfel locuitorii Bucureștiului n-au dus lipsa cărnii. Spitalele din oraș nu au dus lipsa laptelui.

★

După cum s-a aflat disputa prin presă dintre Grabăț și Popești-Leordeni s-a încheiat în favoarea primei gospodării. A rămas stabilit: fruntașă pe țară la producția de lapte e gospodăria agricolă de stat Grabăț, deținătoarea a trei recorduri în 1958. Dar iată că unul dintre recorduri e pus la îndoială. Și care credeți? Cel mai spectaculos. Tovarășii de la gospodăria agricolă de stat Roșia susțin că vaca cu cea mai mare producție de lapte pe țară nu-i la gospodăria din Grabăț, ci în unitatea lor. Așa să fie? Cu documente scrise nu pot dovedi. N-au ținut evidența producției pe cap de vacă. Cu toate acestea nu poți spune că aruncă vorbe în vînt. Vaca Florica, îngrijită și mulsă de Lascu Ion, a dat luni de-a rîndul cîte 40 și peste 40 de litri de lapte pe zi. Lascu, care nu pretinde să fie socotit recordmen, are de ce să fie necăjit. Dacă s-ar fi ținut la zi evidența, cine știe... Poată că gospodăria lor... Deocamdată se mulțumește că a muls anul trecut cîte 4.668 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. De la fiecare vacă mai mult cu 608 litri decît prevede planul. Producția aceasta îl situează la locul întîi pe gospodărie. Lascu deține însă și el un record pe țară. Un record care acum, în perioada de creștere rapidă a șeptelului este poate mai important decît recordul la producția de lapte. De la fiecare grup de 4 vaci îngrijite de el, Lascu a obținut cîte 5 viței. E ceva, nu?

Prima sarcină de partid a lui Lascu a fost să devină fruntaș. Sarcina era pe măsura puterilor lui de atunci. Intre timp, lui Lascu i-au crescut puterile. Deci se cerea să primească o nouă sarcină. Mai importantă și, firește, mai grea. Sarcina de acum îi pretinde să lupte ca întreaga gospodărie să ajungă fruntașă pe țară, la producția de lapte. Sarcina se îndeplinește. In disputa dintre Grabăț și Popești-Leordeni pentru locul întîi pe țară, va interveni în curînd o nouă gospodărie. Ceea ce e foarte bine.

★

Ar trebui să scriu și despre munca de acum a lui Oniu Zamfir, dar spațiul nu-mi permite. Și cîte n-ar fi de scris! Oniu e tractorist fruntaș. In luna mai — ultima pentru care s-au întocmit calculele — el a consumat 8,60 litri de motorină per hantru. Normativul prevede 17 litri. Acesta e un record pe gospodărie și pe trust.

★

Am însemnat cîteva crîmpeie din viața a doi tineri muncitori agricoli. Asemănător le-a fost drumul, asemănătoare le sînt perspectivele. Amîndoi se bucură astăzi de respectul pe care oamenii îl acordă celor mai buni. Ei au fost de curînd primiți în rîndul membrilor de partid. Fiul clăcașului de lîngă Turnu Severin a fost invitat în ziua de 1 Mai, la tribună alături de oameni vestiți ai țării. Impreună cu sutele de mii de bucureșteni, prin fața tribunei în care se afla el, au defilat și tovarășii săi de muncă. Pe una din pancartele ce le purtau erau înscrise și realizările sale.

Mai multă prețuire muncii lui nici că se putea da.

M. CALIANU

Măsuri în vederea prevenirii atacurilor de dăunători

Pentru a preveni și combate la vreme atacul gîndacului de Colorado, tehnicienii de la gospodăria agricolă de stat Arsache, raionul Giurgiu, fac decadal controlul culturilor. In fotografie: Brigada tov. Drume Leonida controlînd un lan de cartofi.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Crește numărul colectiviștilor

Nu a trecut mult timp de cînd 23 familii de țărani muncitori din comuna Smeeni, raionul Buzău, și-au unit pămînturile formînd gospodăria colectivă „Ilie Pintilie". Astăzi numărul membrilor gospodăriei se ridică la peste 180 de familii care muncesc în comun mai mult de 500 ha teren. Creșterea aceasta a numărului colectiviștilor din Smeeni dovedește că oamenii s-au convins de avantajele lucrării pămîntului cu mașinile și tractoarele S.M.T., că drumul gospodăriei colective duce la obținerea unor recolte bogate, la făurirea unei vieți îmbelșugate.

Urmînd exemplul consătenilor lor, intrați mai înainte în gospodărie, acum cîteva zile alți țărani muncitori din comuna Smeeni s-au prezentat cu cereri la președintele gospodăriei colective „Ilie Pintilie" spre a fi primiți în familia colectiviștilor. Printre noii înscriși se numără Dumitru Gheorghe, Costică Popa, Gagiu Stere și alții.

C. BERESCU
corespondent

Pentru titlul de „CEL MAI BUN TRACTORIST"

Tractoriştii intraţi în concurs continuă întrecerea

Printre sutele de tractorişti din S.M.T.-urile regiunii Bucureşti, intraţi în concursul pentru obţinerea titlului de „CEL MAI BUN TRACTORIST" se află şi 15 mecanizatori de la S.M.T. Călugăreni.

Ca la orice concurs, din această unitate s-au înscris cei mai buni tractorişti. Cu toţii au luptat în campania muncilor agricole de primăvară să obţină rezultate dintre cele mai bune în exploatarea utilajului ce-l au în primire. Totodată, ei s-au străduit sa execute numai lucrări de bună calitate pe ogoarele colectiviştilor şi întovărăşiţilor din zona de activitate a staţiunii.

O dată încheiată campania de primăvară, comisia din S.M.T. a stabilit, pentru prima etapă, clasificarea celor înscrişi în concurs. „Primii trei, care participă la concursul pe regiune, spunea de curînd inginerul agronom şef Ion Zmeu, membru în comisie, sînt tractoriştii fruntaşi Ion Enache şi Marin Ciocîrlan din brigada III-a şi Dinu Ilie dintr-a V-a. Cu toţii au obţinut însemnate realizări".

Cu adevărat. Din cercetarea mai amănunţită a rezultatelor celor 3 fruntaşi, se constată că ei şi-au făcut cu prisosinţă datoria. Enache Ion şi Marin Ciocîrlan, de pildă, care lucrează în gospodăria colectivă şi întovărăşirea agricolă din comuna Prundu, şi-au realizat planul de producţie în proporţie de 178 şi respectiv 166 la sută. Sarcinile de plan pe campanie au fost realizate de fiecare cu acelaşi tractor. Amîndoi au economisit carburanţi şi piese de schimb în valoare de 550—720 lei. Realizări asemănătoare a dobîndit şi comunistul Dinu Ilie, care lucrează de 7 ani în S.M.T. şi îşi desfăşoară activitatea de cîţiva ani în cadrul brigăzii a V-a la gospodăria colectivă din comuna Vărăşti. Pentru prima etapă fiecare a obţinut între 70—80 de puncte. Rămîne ca ultimul punctaj să-l mai înregistreze odată cu stabilirea producţiilor obţinute de pe terenurile lucrate de fiecare. De altfel, în această privinţă ei nu-şi fac griji. Au făcut lucrări de bună calitate, au semănat la vreme şi potrivit cerinţelor agrotehnicii, aşa că la păioase, se aşteaptă ca producţia ce va rezulta la treieriş să depăşească cu mult planul. Acelaşi lucru se poate spune şi despre culturile prăşitoare, care se prezintă pînă în prezent foarte bine întreţinute.

In prezent mecanizatorii de la S.M.T. Călugăreni, care s-au înscris în concurs sub semnul întrecerii în cinstea zilei de 23 August, continuă munca cu vrednicie. Unii din ei lucrează la prăşit, cei mai mulţi au intrat cu secerătorile-legători şi cu combinele în bogatele lanuri de păioase ale colectiviştilor şi întovărăşiţilor. In curînd va începe şi treierişul. Cine va fi fruntaş în campania de vară? Greu de presupus, mai ales că ceilalţi 12 îi urmăresc îndeaproape pe cei 3 din primăvară. Un lucru este sigur. De pe urma întrecerii din cadrul acestui concurs cu toţii nu vor avea decît de cîştigat.

I. LEŞEANU

In vizită

De la colţul roşu, oaspeţii gospodăriei colective „Viaţa nouă" din Sîntana au pornit pe cîmp. Erau peste o sută. Preşedinţi, ingineri, brigadieri din gospodăriile colective de pe întinsul raionului Criş, veniseră să vadă cum muncesc şi mai ales cum se gospodăresc cei din Sîntana. Şi au avut ce învăţa. Printre altele s-a vorbit şi despre starea culturilor şi pregătirilor pentru recoltat.

— La noi n-ai să găseşti pălămidă sau neghină în lan oricît ai căuta —le spusese Gheorghe Goina, preşedintele colectivei gazdă.

Cîţiva au zîmbit a neîncredere. Au plecat şi s-au dumirit. Griul înalt pînă la pieptul omului, era des şi mai ales curat, mai curat decît îşi închipuiseră. S-au oprit şi s-au minunat în faţa sutelor de hectare cu porumb, sfeclă de zahăr şi alte culturi.

— Cum aţi făcut — se auzi o întrebare.

Răspunsurile au venit pe rînd:

...„La colectiva „Viaţa nouă", membrii brigăzilor nu se mai întreabă între ei „voi cîte praşile aţi dat, ci, voi mai aveţi buruiană în lan?"

Iată un lucru bun care lămureşte atît numărul de praşile cît şi timpul cînd le faci. Sfecla de zahăr a crescut de toată mîndreţea, acoperind acum pămîntul cu frunzele-i late şi sănătoase.

...„A noastră e mai slăbuţă, a zis unul din oaspeţi. Cei de la „Viaţa nouă" i-au dat şi îngrăşăminte suplimentare. N-ar strica să-i dăm şi noi cît mai de grabă. Chiar mîine. Asta cere muncă mai multă dar şi răsplata-i mai mare. Cei din Sîntana prevăd un spor de peste 400 kg. de porumb la hectar. La grîu, de asemenea".

Dar sporul de producţie la păioase depinde acum şi de recoltare. Lucrările de seceriş şi treieriş trebuiesc executate la timp optim. Pentru acest lucru, colectiviştii din Sîntana merită toată lauda, ca unii ce s-au pregătit ca adevăraţi gospodari.

Aceasta a reieşit, printre altele, din vizita făcută lor de către preşedinţii, inginerii şi brigadierii din gospodăriile colective din raionul Criş.

C. MUNTEANU

O vizită plină de învăţăminte

Nu de mult, studenţii din anul I al Facultăţii de Agrotehnică a Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti au făcut o vizită la staţiunea experimentală I.C.A.R. Măgurele, regiunea Stalin. Din această vizită studenţii au avut numai de învăţat. In fotografie: ing. Bălăşoiu Al., dînd explicaţii unui grup de vizitatori asupra agrotehnicii aplicate la diferite culturi.

Foto: M. POPESCU

Fruntaşe la contractări

● Numai pentru floarea-soarelui contractată cu statul, gospodăria agricolă colectivă „Brazdă Nouă" din comuna Ţegani, va încasa 243.000 de lei. Deci aproape un sfert de milion. Deosebit de bani, gospodăria va primi contra cost şi 5.400 de litri de ulei pentru a-i împărţi colectiviştilor la ziua-muncă.

Din produsele sectorului zootehnic, gospodăria a contractat 135.000 de litri de lapte, 2.200 de kg. de lînă şi 300 de porci.

● Intre Borcea şi Dunăre păşunile se întind cît vezi cu ochii. De aceea, gospodăria agricolă colectivă „Răscoala de la Bobîlna", gospodărie situată pe malul Borcei, a hotărît să dezvolte creşterea animalelor şi în special a oilor şi porcilor. Gospodăria posedă 2.100 de oi. Ea a contractat să predea statului 1.400 de kg. de lînă, 350 de porci, 22.000 de litri de lapte de oaie şi alte produse animaliere. Cînd să predea lîna contractată, gospodăria a suplimentat contractul cu încă 1.000 de kg. predînd deci în total 2.400 de kg. La acţiunea de lichidare a nevoii de a importa lînă, gospodăria îşi aduce astfel aportul său.

CONST. FRINCU
corespondent

INSEMNĂRI

O denumire care şi-a pierdut sensul

Nu se cheamă nici Flămînzi, ceea ce nu înseamnă că locuitorii săi au flămînzit mai puţin decît cei care au aprins printre primii văpaia în '907, nici Golăşei cu toate că au trăit la fel de „golaşi" ca şi sătenii comunei de lîngă bălţile Dunării.

Denumirea satului se trage de la o apă, mai bine zis, de la efectele ei. Oamenii nici nu i-au dat un nume spunîndu-i dispreţuitor, baltă.

Doar că toamna şi primăvara balta, buşind spre Rîmnic, vîjîia atît de amarnic că se auzea de la kilometri. Apoi arşiţa o potolea, secînd-o. Pedeapsă tîrzie, paguba era făcută — culturi înămolite, ţînţari, malarie.

Satul se numeşte Vîjîitoarea.

Acum cîteva luni, în primăvară, ultimii ţărani individuali din Vîjîitoarea au cerut să fie primiţi în gospodăria colectivă. Aşa, muncind toţi laolaltă, şi-au pus pe dată în gînd nu numai să scoată mai mult la pogonul de grîu şi de porumb, să construiască mai mult şi mai trainic.

S-au gîndit şi la baltă. Şi ceea ce n-au izbutit face atîţia zeci şi zeci de ani de unul singur, au făcut, în mai puţin de o lună, împreună. Exact în locul unde puhoiul vîjîia mai aprig se înalţă stăvilarul. Apa nu se mai scurge orbeşte spre Rîmnic. Potolită, a format un iaz de vreo 20 de hectare. Amatori de apă, au venit pescăruşii, plutind elegant de-asupra luciului. „Am populat iazul cu 1.200 de kg de peşte" — zice tov. Constantin Baciu, preşedintele gospodăriei colective. Cuvinte noi, nerostite vreodată la Vîjîitoarea. Ca şi cuvîntul „irigaţii" de altfel. Primele 20 de ha au şi fost irigate. Proiectele merg mai departe. Pe malul iazului se va aşeza crescătoria de gîşte şi de raţe. Mai departe, acolo unde pomişorii de curînd plantaţi sînt încă firavi, se va amenaja un parc. Mijloc de odihnă foarte bine meritat pentru locuitorii satului colectivizat.

Să recunoaştem, denumirea „Vîjîitoarea" sugerînd furia fără rost a unei ape nu numai nefolositoare dar şi păgubitoare altădată, a devenit improprie. Oamenii, prin munca lor unită, au făcut-o improprie. Altul ar trebui să fie acum numele acestui sat din regiunea Galaţi. Poate „Înfrăţirea", poate „23 August"...

T. OPREA

Un nou magazin sătesc

De curînd, cooperativa de consum din comuna Folteşti, raionul Bujor, şi-a mărit reţeaua comercială prin înfiinţarea unui nou magazin universal. Frumos amenajat şi bine aprovizionat, noul magazin este în permanenţă vizitat de cumpărători.

Foto: AGERPRES

SFATUL MEDICULUI

TURBAREA

Turbarea sau rabia cum i se mai spune este o boală infecţioasă şi contagioasă specifică animalelor. Ea e transmisă ocazional şi la oamenii care sînt muşcaţi de către animalele turbate. Turbarea se datoreşte unei forme microbiene foarte, foarte mici, ultravirusul.

Boala aceasta e cunoscută din cele mai îndepărtate timpuri ca o boală rea şi fără leac; ea a semănat moartea printre animale şi oameni, pe întreg globul pămîntesc. Răspîndită la început numai la animale (lupi, cîini, pisici, vite cornute, porcine etc.) ea a fost transmisă şi oamenilor prin muşcături, zgîrieturi, bale, reuşind să producă în unele ţări adevărate dezastre.

Marele savant francez Pasteur are marele merit de a fi găsit şi preparat „vaccinul antirabic" (contra turbării), care a fost folosit pentru prima oară în ţara noastră de savantul romîn Victor Babeş.

SEMNELE BOLII LA OM

De la intrarea ultraviruşilor în corpul omenesc (intră sute de mii) şi pînă la începerea bolii pot trece 20—60 de zile, uneori chiar mai mult. Depinde de locul muşcăturii sau zgîrieturii; cu cît rana este mai sus, adică mai aproape de ceafă, faţă etc., cu atît creierul este mai repede atins, grăbind moartea.

Odată boala începută, bolnavul are dureri în piept şi coaste, respiră greu, are ameţeli, corpul îi tremură.

Mai tîrziu el nu se mai poate alimenta şi nici consuma lichide, are halucinaţii (vedenii) şi dureri în tot corpul. Treptat, treptat, i se schimbă caracterul, devine rău, bate, loveşte pe cei din jur, începe să urle şi chiar să latre. Cel mai slab curent de aer îi poate provoca crize (aerofobie). Pînă la urmă bolnavul face spumă la gură, paralizează şi moare în chinuri groaznice.

SEMNELE BOLII LA CIINE

La început cîinele e trist şi speriat de lumină, nu-şi muşcă stăpînul, ba chiar se gudură pe lîngă el şi-i linge mîinile, transmiţîndu-i sute de mii de viruşi. După 2—3 zile, animalul începe să urle, latră răguşit şi se dă chiar la stăpîn. Mai apoi, cu ochii înroşiţi, cu balele curgînd, el fuge de acasă şi muşcă tot ce întîlneşte în cale (animale, oameni).

TRATAMENT

Boala odată începută, nu avem un tratament specific ei. Deci pentru a evita această boală cumplită trebuie să aplicăm măsurile de prevenire a ei, adică să facem vaccinarea antirabică. Această măsură trebuie luată din pripă.

Tratamentul constă din:

1. Pentru orice muşcătură sau zgîrietură căpătată de la un animal, chiar dacă este sănătos, trebuie anunţat medicul, urmărit animalul 10—12 zile. Dacă animalul dă semne de turbare, trebuie făcut imediat vaccin antirabic.
2. Prinderea şi distrugerea cîinilor vagabonzi.
3. Distrugerea lupilor, şobolanilor şi a şoarecilor transmiţători de boală.
4. Ţinerea cîinilor legaţi în continuu şi vaccinarea lor în fiecare an.

Dr. GEORGHE M. GHEORGHE

La dispensarul din Văleni

Cu medicul Aurelian Păvăluţă am stat de vorbă pe o bancă în faţa dispensarului din Văleni, raionul Roman.

Doctorul e tînăr, are doar 26 de ani şi atît el cît şi soţia lui, doctoriţa Gabriela Păvăluţă n-au decît 2 ani de cînd au venit în Văleni.

— Cînd am venit aici, în urmă cu doi ani, încă nu aveam un dispensar bun, povesteşte tînărul medic. Curînd însă au sosit în comună doi oameni: Ion Gavriloaia, vicepreşedintele sfatului popular raional şi Herman I., medicul şef al raionului. Discuţiile purtate cu ei au fost îndelungate. La plecare mi-au strîns mîna şi mi-au asigurat că vor lua măsuri să se amenajeze un dispensar.

Cuvintele lor s-au transformat în fapte. După puţin timp au sosit la Văleni materiale şi pe temelia unei vechi clădiri s-a ridicat un dispensar modern cu 12 camere, cu apă instalată şi înzestrat cu toată aparatura necesară unui dispensar.

La ridicarea şi amenajarea dispensarului au participat la lucru în mod voluntar şi oameni din comună care doreau să aibă un dispensar model.

Înzestrat cu staţionar pentru copii şi adulţi dispensarul circumscripţiei sanitare din Văleni pare acum un mic spital.

Am văzut salonul cu şase paturi pentru copii şi pe cel cu 5 paturi pentru adulţi. Ordinea şi curăţenia domnea atît în saloane cît şi în camera de consultaţii şi cea de aşteptare. Aglaia Radu cu o fetiţă de 6 săptămîni, era tare bucuroasă că după două săptămîni de spitalizare pleacă acasă cu o fetiţă sănătoasă. La fel femeia Lupu Mărioara din satul Munteni venise la dispensar cu un copil în vîrstă de doi ani, ce era răcit.

— Oamenii vin la dispensar cu mare încredere. Uneori vin chiar pentru o mică zgîrietură, dar nouă ne pare bine şi îi îngrijim cu toată inima. Aici avem tot felul de medicamente şi instrumente medicale încît sînt rare cazurile cînd un bolnav nu poate fi tratat la dispensar, ne spune doctoriţa Gabriela Păvăluţă, în timp ce-l pansa la umăr pe un bolnav.

— Te-a durut? l-a întrebat zîmbind doctoriţa.

— Oleacă, a răspuns omul încet.

— Dacă nu venea la timp, îmi spune doctoriţa, omul pierdea mîna. A fost foarte grav lovit. Acum e în afară de orice pericol. Peste cîteva zile rana va fi vindecată complet. Sîntem tare bucuroşi cînd în urma îngrijirilor date de noi şi a agenţilor sanitari, oamenii se fac sănătoşi.

Cînd am plecat, prin parcul cel mare ce înconjoară dispensarul, adia uşor vîntul. Un tei în floare răspîndea mirosul lui plăcut care ajungea şi în sala cea mare a dispensarului, în care cei doi medici în halate albe ca zăpada stăteau de strajă veghind sănătatea oamenilor, ca boala să nu mai intre în sat ca altădată, fără să aibă cine o alunga.

GH. ION

Loz în plic

Ca de obicei, după o zi de muncă colectiviştii mai trec pe la cooperativă să facă anumite cumpărături, să ia un pachet de ţigări sau să bea o cinzeacă de ţuică. Rafturile cooperativei sînt pline cu diferite pînzeturi, haine, sape, pluguri, aparate de radio etc.

Discuţiile între colectivişti şi vînzător erau în toi, cînd iată că intră şi Preda Vişan, brigadierul zootehnic al gospodăriei agricole colective „Ştefan Gheorghiu" din Topoloveni. El se strecură încet printre oameni, îndreptîndu-se spre tejghea, dînd bineţe la cei de faţă cu jumătate de gură. Toţi şi-au îndreptat privirile spre el.

— Tudorică, dă-mi şi mie un pachet de Mărăşeşti şi un loz, poate azi o veni şi rîndul meu, spuse Preda Vişan, vînzătorului.

— De unde ai mă bani să dai mereu pe lozuri că de cîştigat n-ai prea cîştigat aici! i se adresă un colectivist.

— Cum nu ştii de unde am bani? N-am luat de curînd 1.500 de lei avans de la gospodărie?

— Ei da. Acum te înţeleg că ai. Dar pînă acum de unde aveai bani să joci în fiecare zi sute de lei?

— Lăsaţi omul în pace, spuse cineva. Ce aveţi cu el.

— Păi noi nu prea avem nimic cu el, dar ne pare rău că mor mereu găinile la gospodărie şi...

SATIRA şi UMOR

— Ce vreţi să ziceţi că fur la gospodărie? se răsti Vişan.

— Noi nu spunem nimic. Dar prea îţi merg lucrurile în plin. Şi vorba aceea, hoţul neprins, este negustor cinstit.

— Aţi vrea acum să înşir toate mortăciunile în văzul tuturor.

— Ai putea s-o faci şi p-asta. Dar pe noi ne miră un fapt: de ce cînd era Nicolae acolo nu murea şi nu se îmbolnăvea nici o găină?

— Ia lăsaţi-mă în pace. Veniţi voi în locul meu şi veţi vedea. Sau vă este necaz că sînt eu brigadier?

— Ba ce necaz. Doar noi te-am propus. Te-am văzut că eşti om descurcăreţ, priceput. Dar se pare că tu te ţii de alte şotii.

— Bre, ia ascultaţi! Să nu mă faceţi hoţ că vă dau în judecată.

— Nu te-a făcut nimeni hoţ, dar vrem să-ţi spunem că în mîna ta ai o avere. Peste 2.000 de găini, 130 de porci, oi, vaci şi, altele. Şi nu am vrea să te vedem lipsă cîţiva ani din comună, iar averea noastră irosită...

Vişan trînti furios uşa după el, de se cutremurară geamurile. Colectiviştii care aveau de acum bănuieli serioase s-au pus zilele următoare la pîndă. Intr-o seară l-au prins pe Vişan cu două găini sub haină şi buzunarele pline cu ouă.

— Aşadar te-am prins. Tu erai microbul care făcea să moară găinile!

Cînd s-a discutat cazul în adunarea generală, cei din conducere, i-au făcut lui Preda Vişan şi un... „loz în plic". Cînd l-a citit scria: Necorespunzător în gospodărie. I se desface contractul şi va plăti despăgubiri în valoare de 2.000 de lei. Plata se va face pe loc.

V. JURESCHI

DUPĂ 15 ANI în satele raionului SLOBOZIA

Prin comuna Ciochina

Stau şi mă gîndesc ce era satul nostru acum 15 ani. Un sat sărac, în care majoritatea ţăranilor munceau pe moşiile boierilor Emil Lobonţu, Nicolae Moţoi şi Dimitrică Popescu. În fiecare toamnă, oamenii veneau la conac cu căciulile în mîini să ceară împrumut o dubiă de mălai sau o căruţă de paie, ca să iasă din iarnă. Părinţii, bunicii şi străbunicii mei şi ai multora dintre noi, cei de azi, aici şi-au lăsat tinereţea şi uneori chiar viaţa. Aici am muncit şi eu şi mulţi tovarăşi de-ai mei în vremea copilăriei.

Ei, dar timpurile acelea blestemate au apus de mult. În 1952, a luat fiinţă în sat la noi gospodăria agricolă colectivă „M. I. Kalinin". Am pornit pe drumul nou cu cîteva familii de ţărani muncitori şi circa 50.000 de lei fond de bază. Dar am luptat an de an şi am ajuns astăzi la un sat complet colectivizat. Dacă la început nu aveam decît vreo cîteva vite, azi avem un sector zootehnic puternic: 750 de oi, (în toamnă vom mări efectivul cu încă 1.000), 30 de vaci (la sfîrşitul anului vom avea 120), 300 de porci, 50 de stupi, 700 de păsări (în planul acestui an mai avem încă 1.000) şi altele.

În ultimii ani, (folosind ca mijloace locale de construcţie cărămida confecţionată de colectivişti, şi mai ales salcîmul nostru de Bărăgan), ne-am ridicat numeroase acareturi: 4 grajduri mari, 2 saivane, o magazie de 50 vagoane de cereale, 2 coteţe sistematice de păsări şi altele.

Gospodăria colectivă a schimbat cu totul viaţa satului. Oameni ca Alexandru Gh. N. Ion, Gheorghe Lupa, Lazăr Tutuianu şi alţii, care argăţeau acum 15 ani la moşiile lui Lobonţu şi Moţoi, locuiesc astăzi în case noi, le cîntă aparatul de radio la fereastră, au mobilă frumoasă, iar la cîmp merg cu bicicletele. Şi asta a fost posibil fiindcă an de an au crescut veniturile colectiviştilor.

NICOLAE STAN
preşedintele gospodăriei agricole colective „M. I. Kalinin", comuna Ciochina

In comuna Căzăneşti

Dacă cineva care a fost acum 15 ani prin comuna noastră ar trece astăzi să ne facă o vizită, cu siguranţă că n-ar mai cunoaşte satul. Vara, la asfinţitul soarelui pe uliţele satului vedeai atunci femei necăjite ducînd în braţe copii scuturaţi de friguri. Mergeau cu ei la babe să le descînte în pelin muiat în ţuică. Mureau însa de friguri nu numai copiii, ci şi oamenii mari, căci nu erau doctori care să-i îngrijească, iar acei puţini care se găseau la oraşe, cereau bani mulţi.

Astăzi, femeile cu copii în braţe şi toţi sătenii care au nevoie vin la dispensarul sanitar unde primesc consultaţii şi îngrijire medicală gratuită. Timpul babelor a trecut.

Dispensarul sanitar a fost ridicat în comună prin contribuţie benevolă şi muncă voluntară a sătenilor, sprijiniţi de sfatul popular comunal. În sat au apărut în ultimii ani şi alte asemenea construcţii de folos obştesc: o farmacie, un dispensar veterinar şi un cămin cultural de 600 locuri.

Pentru toate acestea mulţumim partidului care are grijă de viaţa omului muncitor.

ENE OPREA
corespondent

La Cosîmbeşti

Multe transformări s-au petrecut şi în comuna noastră, în cei 15 ani care au trecut de la eliberarea ţării şi pînă astăzi.

Înainte de înfiinţarea gospodăriei colective, la noi, la Cosîmbeşti, se împămîntenise obiceiul ca, de cum venea primăvara şi pînă cădea bruma, adică de la semănat şi pînă la cules, oamenii să stea pe cîmp. Plecau din sat, convoaie de căruţe. Acolo îşi ducea omul nevasta, copiii, oala şi pirostriile pentru o fiertură de fasole. Satul rămînea aproape pustiu.

Astăzi lucrurile s-au schimbat. Aceeaşi oameni, sau poate fiii şi nepoţii noştri mergem la cîmp cu camioanele gospodăriei. Mîncăm pîine albă, ouă, brînză, fiertură de pui etc. La terminarea lucrului camionul ne lasă la poarta casei. Dacă vrei, mai ai timp pînă seara să asculţi o muzică la aparatul de radio, sau să citeşti o carte, să joci un şah la căminul cultural, să mai stai la taifas cu oamenii.

Şi toate acestea ni le-a adus gospodăria noastră colectivă milionară. Dacă la început am pornit de la vreo 50.000 lei fond de bază şi vreo cîteva animale, am ajuns astăzi la un fond de bază de circa 2 milioane lei, la 1.360 de oi, la 71 de vaci, la sute de porci, la numeroase construcţii ridicate prin munca noastră. Dezvoltînd an de an gospodăria colectivă, s-a dezvoltat şi nivelul nostru de viaţă. În ultimii 2—3 ani, vreo 30 de colectivişti s-au mutat în case noi. Mulţi şi-au renovat complet locuinţele. Avem în sat un cămin cultural nou, construit prin muncă şi contribuţie voluntară, dispensar, grădiniţă sezonieră pentru copii. Oamenii sînt îmbrăcaţi bine şi sînt mai veseli. Nu există sărbătoare în care tineri şi bătrîni să nu se încingă jucînd în horă.

Eu zic că asta este lucrul cel mai de preţ pe care ni l-a dat partidul: putinţa de a trăi o viaţă omenească.

CONSTANTIN M. POPESCU
corespondent

Asigurarea unor bune condiţii de muncă şi trai pentru muncitorii aflaţi în campanie

Grija de căpetenie a comitetului sindical

Ştiind din experienţă proprie că obţinerea unor rezultate bune în campania de vară este condiţionată în cea mai mare măsură de asigurarea unor condiţii de muncă şi de trai cît se poate de bune, consiliul gospodăriei şi comitetul sindical au luat măsuri din vreme în primul rînd pentru amenajarea unor spaţii de cazare corespunzătoare şi pentru o bună funcţionare a cantinelor.

La secţia centrală unde lucrează zilnic circa 540 de muncitori zilieri s-au amenajat 7 dormitoare comune. Vreme de aproape 2 săptămîni însuşi preşedintele comitetului nostru sindical, tov. Burlacu Gheorghe a supravegheat personal zugrăvirea camerelor, transportul paturilor, saltelelor şi lenjeriei. Această acţiune a fost dusă din timp la bun sfîrşit, astfel încît muncile de recoltare ne-au găsit bine pregătiţi.

Se pot spune cuvinte bune şi despre activitatea celor 2 cantine — una la centru, alta la brigada viticolă nr. 5 condusă de tov. Suciu Dumitru. In alţi ani, în perioada muncilor de vară cînd trebuiau să ia masa în gospodărie sute de oameni, lipseau uneori vesela şi tacîmurile, se iveau deficienţe în ce priveşte aprovizionarea cu zarzavaturi etc. In acest an, asemenea lipsuri au fost înlăturate. Tovarăşii care fac parte din comisia de cantină din cadrul comitetului sindical, maistrul de cultură Mişu Mîndrea şi portarul Beraru Gheorghe verifică zilnic alimentele, iau parte la cîntărirea lor spre a se respecta gramajul, iar în timpul cît se serveşte masa, supraveghează munca ospătarilor.

In privinţa asigurării unei hrane substanţiale merită cred a fi subliniat că pe lîngă cantinele noastre sînt crescuţi 13 porci fără nici un fel de cheltuieli planificate. Porcii vor fi sacrificaţi pentru hrana muncitorilor chiar în timpul muncilor de recoltare.

Dar nu numai de satisfacerea nevoilor materiale s-au ocupat şi se ocupă conştiincios tovarăşii din comitetul nostru sindical; ci şi de crearea unor cît mai bune condiţii pentru activitatea culturală.

De curînd, consiliul gospodăriei a numit-o pe tov. Smirnov Viorica ca responsabila a clubului. Aci, se vor aduce încă 3-4 mese de şah şi o masă pentru tenis de masă. Tov. Smirnov va răspunde de aci înainte şi de distribuirea şi popularizarea printre muncitori a cărţilor din bibliotecă.

E necesar să spun cîteva cuvinte şi despre alte forme de activitate culturală care ne vor ajuta în campania de vară să facem faţă cu cinste sarcinilor ce ne stau în faţă. E vorba, în primul rînd, despre foaia volantă care, în timpul muncilor de recoltare, va fi editată decadal. In ultimul său număr au fost evidenţiaţi mecanizatorii Chivu Constantin şi Zaharia Dumitru, din brigada a 2-a de mecanizare completă precum şi Simion Vasile, Buteanu Ion, Cosma Vasile şi Vulpoi Ion din brigada condusă de mine, care au lucrat cu bune rezultate săptămîna trecută la recoltatul orzului şi la prăşitul mecanic al porumbului.

In al doilea rînd, socot că trebuie evidenţiată şi munca ce se desfăşoară pentru prezentarea gazetelor de perete, la toate secţiile şi chiar la unele brigăzi. Pentru campania de recoltare, s-a hotărît ca responsabilii grupelor sindicale să afişeze zilnic la aceste gazete rezultatele obţinute la strînsul păioaselor şi întreţinerea culturilor.

Alături de asigurarea unor condiţii optime de muncă şi trai, popularizarea fruntaşilor şi a metodelor lor de muncă, criticarea abaterilor de la disciplină, atît prin foaia volantă, cît şi prin gazetele de perete vor contribui în mod sigur la desfăşurarea unei mai vii întreceri socialiste în campania agricolă de vară, la obţinerea succeselor pe care le dorim cu toţii.

PATRAŞCANU DUMITRU
şeful brigăzii I de mecanizare completă de la gospodăria de stat Mărăşeşti

Pe DRUMUL BELŞUGULUI

Codlea, regiunea Stalin.

Sîntem în urmă cu 9 ani... Atunci, urmînd îndemnul partidului, 46 de familii de ţărani muncitori romîni, germani şi maghiari, şi-au unit de bunăvoie cele 223 hectare de pămînt, (cu care fuseseră împroprietăriţi la reforma agrară din 1945) formînd prima gospodărie colectivă din partea locului. Odată cu pămîntul, oamenii au mai adus în gospodărie cîteva vaci, cîţiva cai de le numărai coastele, cîteva căruţe şi pluguri. Atît au avut oamenii.

Au trecut anii. Munca în gospodăria colectivă a schimbat viaţa din temelie.

— Tot ce vezi dumneata, mi-a spus colectivistul Grama Traian, este făcut de mîna noastră. N-am avut construcţii gospodăreşti. Acum avem 2 grajduri cu o capacitate de 140 de vite, un saivan pentru cele 1.000 de oi ale gospodăriei, 2 silozuri de 600 de tone, 4 ateliere, 3 autocamioane, la care în curînd se va adăuga un tractor rutier nou... Avem azi un fond de bază care se ridică la peste 4.200.000 lei faţă de numai 126.000 lei în 1950. O zi-muncă a fost evaluată în anul care a trecut la 47 lei — bani şi produse. Gospodăria înseamnă pentru noi un trai tot mai bun.

Pînă aici colectiviştii din Codlea au trebuit să înfrunte multe greutăţi inerente începutului. N-aveau maşini suficiente, le lipsea experienţa muncii în comun, nu ştiau cum să scoată recolte bogate de pe pămînturi. Chiaburii din sat speculînd aceste greutăţi au început să defăimeze gospodăria în fel şi chip. Dar colectiviştii au învăţat repede cum să conducă o gospodărie colectivă, cum să aplice metode înaintate de muncă; au vizitat gospodării de stat şi gospodării colective fruntaşe. Munca a fost organizată pe brigăzi şi echipe. S.M.T.-ul a început să execute un volum mai mare de lucrări agricole. Creditele acordate de către stat pentru procurarea de animale de rasă, construcţii gospodăreşti şi pentru seminţe selecţionate, au ajutat mult colectiviştilor să-şi pună gospodăria „pe picioare". Statul a trimis şi un inginer agronom a cărei contribuţie la creşterea producţiei este unanim apreciată. Şi astfel, roadele muncii în comun s-au făcut an de an tot mai simţite. Azi, colectiviştii din Codlea dispun de un puternic sector zootehnic format din peste 260 de taurine din care 87 vaci, 325 porcine, 1.028 ovine. In 1958, de la fiecare vacă furajată ei au obţinut cîte 2.303 litri de lapte, 54 litri lapte şi aproape 2 kg lînă de fiecare oaie. Pe bază de contract, colectiviştii din Codlea au livrat în anul trecut unităţilor comerciale de stat şi cooperatiste peste 65.000 litri de lapte, 3.000 kg brînză telemea, importante cantităţi de carne, legume şi zarzavaturi. Veniturile obţinute din vînzarea acestor produse cît şi din cultura mare au însumat anul trecut 1.262.000 lei. Pentru acest an, colectiviştii din Codlea au contractat 90 tone de grîu, 80 tone de orz, 10.000 kg carne de porc, toată producţia de cicoare ce o vor obţine de pe 15 ha, 48 vagoane de cartofi, 100.000 litri lapte de vacă, toată producţia de sfeclă de zahăr ce o vor obţine de pe 92 hectare, toată producţia de mac şi mentă de pe cele 10 hectare însămînţate cu aceste plante, toată producţia de tutun şi cea mai mare parte din producţia de legume şi zarzavaturi ce o vor realiza de pe cele 23 hectare de grădinărie ca şi din serele gospodăriei care se întind pe o suprafaţă de 1.100 m.p., în sfîrşit, 1.000 kg de lînă şi 10 vite mari în greutate de 4.500 kg.

După ce am vizitat construcţiile gospodăriei, grajdurile de vite cornute frumos îngrijite, dotate cu adăpători automate, serele, magaziile de cereale şi stîna gospodăriei, contabila, o tînără absolventă a şcolii de contabili pentru gospodăriile colective, a ţinut să-mi facă cunoscut că anul acesta valoarea unei zile-muncă va fi de 52 lei — în bani şi produse agroalimentare şi că veniturile din vînzarea produselor către stat vor ajunge la cifra de peste 3.200.000 lei.

— Şi fondul de bază la sfîrşitul anului cît va fi? am întrebat.

— In nici un caz mai puţin de 4.500.000 lei.

Colectiviştii din Codlea sînt oameni harnici. In urma consfătuirii de la Constanţa a lucrătorilor şi ţăranilor din sectorul socialist al agriculturii, ei au pus accentul pe dezvoltarea zootehniei şi legumiculturii, ramuri cu perspective în gospodăria lor colectivă. Astfel s-a ajuns ca în prezent la 100 ha teren agricol să revină 18 taurine şi 90 de ovine. Se prevede ca în anii următori gospodăria să-şi mărească considerabil numărul de animale, astfel încît numărul vacilor de lapte la 100 ha să crească pînă la 15-20 capete şi chiar mai mult.

Iscusiţi grădinari, colectiviştii din Codlea au ajuns în prezent să livreze zilnic muncitorilor din oraşul Codlea, mii de kilograme de legume şi zarzavaturi. Un sector nou din care ei vor obţine venituri frumoase este şi cel al florilor. In acest sens se vor amenaja sere speciale. Cultura plantelor tehnice, în special a sfeclei de zahăr, capătă din ce în ce mai mult o largă dezvoltare. S-au luat măsuri pentru extinderea suprafeţelor cultivate cu această plantă cît şi pentru mărirea suprafeţelor cultivate cu sămînţă din soiuri productive de sfeclă de zahăr. Anul acesta se prevede o recoltă de peste 22.000 kg sfeclă de zahăr la hectar. Colectiviştii din Codlea preconizează începerea de noi construcţii gospodăreşti, extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb dublu hibrid, creşterea numărului de păsări şi dezvoltarea apiculturii.

Roadele muncii în comun te întîmpină încă la intrarea în Codlea. In ultimii ani, s-au construit şi refăcut peste 150 case care formează cartierul „Infrăţirea". Cultura a devenit un bun al colectiviştilor. 30 la sută dintre ei, datorită veniturilor mari pe care le-au obţinut în gospodărie, şi-au cumpărat aparate de radio, alţii chiar motociclete, cei mai mulţi biciclete şi mulţi alţii garnituri întregi de mobilă de lux, maşini de cusut şi alte obiecte de uz casnic. Creşte bunăstarea colectiviştilor.

In anul 1958, Nistor Ion, şi ca el toţi colectiviştii harnici, a primit din gospodărie 1.900 kg grîu, 700 kg orz, 8.400 kg cartofi, 72 kg zahăr, 4.400 lei şi importante cantităţi de legume şi zarzavaturi.

Munca în gospodăria colectivă a creat minunate condiţii de trai celor care şi-au unit de bunăvoie pămînturile şi puterile de muncă şi ea a deschis largi perspective de progres şi lumină, pe drumul arătat de partid.

AURELIAN DRANGA

In aceste zile...

Colectiviştii din comuna Ciocîrlia de Jos, raionul Medgidia, s-au pregătit temeinic în vederea muncilor de recoltare.

Intre altele, ei au terminat de construit o magazie pentru cereale cu o capacitate de 70 de vagoane. S-au reparat şi cele 16 secerători simple şi 3 cositori. De la S.M.T. Cobadin, au sosit 5 combine şi 4 batoze.

Pentru strîngerea recoltei s-a asigurat de asemenea inventarul mărunt necesar ca, de pildă: 200 de furci şi 300 de saci. S-au pregătit bine şi 30 de căruţe necesare transportării snopilor la batoze.

Cu multă tragere de inimă au muncit colectiviştii Giurcă Constantin şi Octavian Iasca la cositul furajelor pentru însilozare. Numai în cîteva zile, ei împreună cu alţi cîţiva au cosit 25 de hectare de borceag şi ovăz.

ŞTEFAN CONSTANTIN
corespondent

IAZUL COLECTIVEI

Cu cîtăva vreme în urmă, colectiviştii din Mărtineşti, raionul Focşani, şi-au amenajat un iaz de toată frumuseţea. Nu peste mult timp, membrii gospodăriei vor începe să pescuiască în iazul amenajat.

Foto: AGERPRES

Apărarea recoltei contra incendiilor

Se ştie că în perioada lucrărilor de recoltare a păioaselor cu lunile cele mai călduroase din an, prin degajările mari de căldură se măreşte pericolul de incendiu. De aceea, apărarea recoltei împotriva incendiilor trebuie să constituie una dintre cele mai importante probleme pentru toţi conducătorii de unităţi G.A.S. şi S.M.T.

In scopul aplicării şi respectării regulilor ce trebuie aplicate şi respectate, în mod special în această perioadă, pe baza H.C.M. nr. 1792/953, Departamentul Gostat, Dir. Generală S.M.T. şi Serviciul Pază şi Prevenirea Incendiilor din M.A.S., au difuzat instrucţiuni din timp unităţilor din teren. Un rol important în apărarea recoltei împotriva incendiilor îl au comisiile tehnice P.C.I., şefii de formaţii şi membrii formaţiilor voluntare P.C.I. din unităţi.

Din constatările de pe teren rezultă că în multe unităţi există o preocupare în această problemă unde comisiile tehnice şi formaţiile voluntare de pază contra incendiilor îşi îndeplinesc cu cinste atribuţiunile ce le revin. In unităţi ca S.M.T. Ciocăneşti şi gospodăria agricolă de stat Căzăneşti, regiunea Bucureşti, S.M.T. „1 Mai" — Brăila şi gospodăriile agricole de stat Odobeşti, Iveşti şi Ţigăneşti din regiunea Galaţi, gospodăria agricolă de stat Arad, regiunea Timişoara, S.M.T. Botoşani, regiunea Suceava, de pildă, materialele şi uneltele de luptă împotriva incendiilor din dotare sînt în perfectă stare de funcţiune, iar formaţiile voluntare de P.C.I. sînt capabile să intervină într-un timp foarte scurt, la un eventual incendiu.

Nu tot aşa se poate spune despre gospodăriile agricole de stat Urziceni, Slobozia, Andrăşeşti, şi S.M.T.-urile Videle din regiunea Bucureşti, despre G.A.S.-urile Ghidigeni, Mărăşeşti, din regiunea Galaţi, S.M.T. Adjud, regiunea Bacău, S.M.T.-urile Băileşti şi Segarcea, regiunea Craiova, gospodăria agricola de stat, Ştefăneşti, regiunea Piteşti şi alte unităţi din diferite regiuni, unde din cauza neorganizării comisiilor tehnice şi neactivizării lor, neorganizării şi neinstruirii competente a membrilor formaţiilor voluntare de pază contra incendiilor, nu se respectă regulile de prevenirea incendiilor. In aceste unităţi uneltele şi materialele de luptă contra incendiilor nu sînt în stare de funcţiune, nu sînt înlăturate o serie de deficienţe care prezintă pericol de incendiu.

Experienţa anilor trecuţi a dovedit că acolo unde există dragoste faţă de avutul obştesc nu s-au semnalat incendii şi dacă, prin cine ştie ce împrejurare s-au produs totuşi, ele au fost localizate pe loc fără pierderi.

Pentru bunul mers al muncilor din campania agricolă de vară considerăm că este necesar să se facă o cotitură şi în problema privind paza contra incendiilor. Fiecare unitate agricolă are datoria să analizeze în amănunt şi să-şi întocmească un plan tehnico-organizatoric care să cuprindă toate sarcinile comisiei tehnice de P.C.I., a şefului de formaţie, a şefilor de brigăzi, a responsabililor de arii şi a tuturor lucrătorilor care au sarcini concrete în vederea campaniei de vară. In mod special, tractoriştii care lucrează la recoltatul şi treieratul cerealelor, cît şi paznicii de cîmp (angajaţi sau voluntari), trebuie temeinic instruiţi pentru ca să-şi îndeplinească cu cinste misiunea ce le revine în campanie, luînd măsurile necesare cu privire la activitatea P.C.I. Pe de altă parte, de o mare importanţă este faptul ca ariile de treier să fie dotate cu cele necesare stingerii incendiilor, iar formaţiile voluntare P.C.I. de la arii să fie bine instruite pentru a-şi îndeplini cu succes misiunea încredinţată.

GH. PASTOR
din Direcţia administrativă a M.A.S.

Pentru o recoltă bogată de floarea-soarelui

Rolul albinelor în sporirea producţiei la floarea-soarelui

In urma Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 şi a însemnatelor avantaje create de statul nostru cultivatorilor de floarea-soarelui, suprafaţa însămînţată cu această preţioasă plantă s-a extins considerabil anul acesta, depăşind 500.000 de ha. Totodată au fost luate măsuri pentru îmbunătăţirea tehnicii aplicate în cultura florii-soarelui, în vederea realizării unei producţii cît mai sporite la ha.

Una din măsurile agrotehnice de bază, aplicabilă în acest sezon, care contribuie la mărirea cantitativă şi calitativă a recoltei de floarea-soarelui este polenizarea cu ajutorul albinelor. Albina este insecta polenizatoare cea mai perfectă deoarece în decursul timpului s-a adaptat continuu conformaţiei florale a plantelor. Căutînd nectarul şi polenul albinele efectuează în cele mai bune condiţii polenizarea culturilor agricole, contribuind prin aceasta la sporirea producţiei de seminţe.

Numeroşi cercetători printre care L. A. Jdanov, S. A. Bozov şi L. G. Cuşnir, au studiat şi experimentat efectul polenizării cu albinele la floarea-soarelui, ajungînd la concluzia că sporul de producţie de seminţe obţinut se ridică la 50 la sută, iar sporul mediu de recoltă realizat pe suprafeţe întinse la 42 la sută.

De asemenea, în urma experienţelor întreprinse la noi în ţară de staţiunea centrală de cercetări pentru sericicultură şi apicultură (S.C.C.S.A.) au fost obţinute următoarele rezultate: sporul mediu de recoltă realizat în urma polenizării culturii de floarea-soarelui cu ajutorul albinelor a fost de 36,2 la sută. Pe lîngă aceasta s-a obţinut o sămînţă de calitate superioară avînd o valoare culturală foarte mare.

Aceste date experimentale sînt confirmate pe deplin de rezultatele obţinute în producţie, dintre care cităm următoarele exemple: gospodăria agricolă de stat Brateş din regiunea Galaţi, a obţinut în condiţiile climatice ale anului 1958, pe o suprafaţă de 200 ha cultivate cu floarea-soarelui o producţie medie de 2.134 kg seminţe la ha. Această frumoasă recoltă a putut fi realizată atît prin aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare cît şi prin aşezarea în imediata apropiere a lanului de floarea-soarelui a 450 familii (stupi) de albine. De asemenea, gospodăria agricolă de stat Grabaţ din regiunea Timişoara, a recoltat de pe suprafaţa de 60 de ha cu floarea-soarelui, în medie, 2.516 kg. seminţe la hectar, printr-o polenizare completă (saturată) cu albinele, folosindu-se 3—6 stupi la ha. Totodată, gospodăriile au recoltat şi o însemnată cantitate de miere şi ceară.

Iată acum cîteva recomandări care trebuie respectate în scopul obţinerii unui efect maxim la polenizarea cu ajutorul albinelor. Mai întîi este necesar ca transportul stupilor în imediata apropiere a masivelor de floarea-soarelui să se facă din vreme, calculîndu-se în medie cîte două familii la ha. Vatra stupinei se fixează de obicei înspre partea lanului unde însămînţatul s-a terminat, deci unde plantele înfloresc cu 2-3 zile mai tîrziu, pentru ca astfel, începînd cercetarea din partea mai îndepărtată, albinele să polenizeze uniform toată cultura. La aşezarea stupinei se va ţine seama şi de forma lanului. Astfel, pe o tarla îngustă dar lungă se aduc două stupini care se instalează la cele două capete ale culturii, realizîndu-se astfel o polenizare bună şi uniformă.

Familiile folosite la polenizare trebuie să aibă un număr cît mai mare de albine culegătoare. Pentru realizarea unei cercetări cît mai intense apicultorii trebuie să aibă în vedere şi faptul că albinele frecventează puternic floarea-soarelui dimineaţa; după amiază frecvenţa este mai mică. Deci familiile de albine nu vor fi deranjate în prima jumătate a zilei pentru a le da posibilitatea să lucreze nestingherite atît la culegerea polenului cît şi a nectarului. Menţionăm de asemenea, că apicultorii experimentaţi pot aplica „dresajul" cu mult succes pentru polenizarea culturilor de floarea-soarelui. Rezultate bune se obţin prin „dresare" cu sirop aromatizat (cu miros de floarea-soarelui) la care se adaugă 10 picături ulei eteric de fenicul la un litru de sirop.

Cercetarea uniformă a culturii de către albine poate fi înfăptuită prin împrăştierea în cultură a rumeguşului de lemn muiat în sirop aromatizat cu acelaşi miros de floarea-soarelui şi ulei eteric de fenicul.

Realizînd pe scară cît mai largă polenizarea culturilor de floarea-soarelui cu ajutorul albinelor, contribuim substanţial la sporirea producţiei la ha, la obţinerea unor cantităţi însemnate de ulei comestibil, necesar ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Ing. ION CIRNU

Polenizarea suplimentară artificială

Printre lucrările de îngrijire ce trebuie aplicate anumitor plante agricole în acest sezon, un loc important îl ocupă polenizarea suplimentară artificială. Se ştie că pentru a produce seminţe plantele sînt înzestrate cu flori care au părţi bărbăteşti şi femeieşti. Pe cele bărbăteşti se formează polenul (praful galben) care atunci cînd cade pe partea femeiască a florii, încolţeşte, fecundează ovula şi dă naştere seminţei.

Sînt anumite plante ca: porumbul, floarea-soarelui, hrişca, sfecla, cînepa şi altele, care pentru ca să lege rod, trebuie să fie fecundate cu polen de la alte plante. In natură transportul polenului de la o floare la alta se face cu ajutorul vîntului (la porumb, de pildă) şi a insectelor (floarea-soarelui).

Căldurile mari însoţite de vînturi puternice şi secetă, ploile din timpul înfloritului pot împiedica grăuncioarii de polen să ajungă pe florile femeieşti; din această cauză multe flori nu leagă, dînd seminţe seci. Astfel se explică golurile de pe ştiuleţii de porumb, spicele ştirbe de secară, seminţele seci la floarea-soarelui. Prin aplicarea polenizării artificiale suplimentare putem înlătura aceste neajunsuri.

La floarea-soarelui această lucrare poate fi efectuată în 2 feluri şi anume: se trece printre rîndurile de floarea-soarelui şi se apropie capitulele (pălăriile) înflorite unele de altele, pînă ce se suprapun; apoi se apasă puţin unul de altul, printr-o mişcare uşoară de rotire, cu grijă, să nu se vateme florile. Operaţia se execută mai uşor şi mai bine cu ajutorul unui tampon. El se poate confecţiona dintr-un carton rotund, de mărimea unui capitul, puţin bombat şi acoperit pe o parte cu catifea sau blană de miel tunsă, sau cu o ştofă. Inainte de a începe polenizarea se strînge pe tampon polen de la mai multe plante pînă ce se acoperă toată suprafaţa acestuia; după ce tamponul este bine încărcat cu polen, se trece de la un capăt la altul, tamponîndu-se capitulele pînă cînd se polenizează tot lanul.

Experienţele executate la Institutul de cercetări agronomice au arătat că prin aplicarea polenizării suplimentare artificiale la floarea-soarelui se obţin sporuri de producţie care au variat între 125—150 kg la ha. In medie pe ţară s-a realizat un spor de 162 kg la ha sămînţă.

Pentru a obţine rezultate bune la polenizarea suplimentară artificială, trebuie să se ţină seama de următoarele indicaţii:

Polenizarea să fie începută cînd 30 la sută din plantele lanului au înflorit şi cînd cel puţin 1/3 din florile capitulului sînt deschise, îndeosebi cele din mijloc. Operaţia se va repeta de 2—3 ori la interval de 3—4 zile. In anii normali polenizarea trebuie făcută între orele 7-10 dimineaţa. Dacă sînt călduri mari, cu temperaturi excesive şi uscăciune lucrarea se execută între orele 6—8 dimineaţa. In regiunile mai umede şi dacă în timpul înfloritului sînt ploi abundente, polenizarea se poate face pînă la orele 11—12. Este necesar însă ca florile să fie complet zvîntate, altfel polenul se strică. In timpul polenizării se va lucra cu atenţie pentru ca plantele să nu se rupă sau să se vatăme florile. Polenizarea se face cu polen de la plantele din acelaşi soi.

Ing. FLORICA OLTEANU

LEGUMICULTORII DIN ANADALCHIOI

• Colectiviştii trimit cantităţi însemnate de legume pe piaţa oraşului Constanţa şi pe litoral. • Peste 330.000 lei realizaţi pînă la sfîrşitul lunii iunie din sectorul legumicol. • S-au extins culturile timpurii

Se apropie amiaza. In piaţa Unirii din oraşul Constanţa nu mai domneşte forfota caracteristică orelor de dimineaţă. Este timpul repaosului. Mă îndrept spre un colţ al pieţei unde se înşiruie cîteva chioşcuri pentru desfacerea produselor agricole. Deasupra unuia dintre ele, pe o tăbliţă, desluşesc o inscripţie: „G.A.C. Filimon Sîrbu-Anadalchioi".

Numele nu-mi este străin. Despre această gospodărie, despre membrii ei cunoscuţi ca pricepuţi grădinari, avusesem prilejul să aflu lucruri interesante la consfătuirea legumicultorilor ţinută astă iarnă la Casa Agronomului. Doritor să cunosc noi amănunte despre activitatea colectiviştilor m-am apropiat de chioşc. Pe o laviţă stă un om care notează ceva într-un carneţel.

— Bună vînzarea?

— Bunicică — îmi răspunde — întorcîndu-se şi măsurîndu-mă întrebător cu privirea.

In faţa mea se află un bătrînel simpatic, cu faţa rumenă şi ochi cercetători. Este colectivistul Hristu Balamaci care se ocupă cu vînzarea produselor gospodăriei

— Gospodăria noastră are în principalele pieţe ale oraşului trei chioşcuri pentru desfacerea produselor legumicole, — îmi spune moş Hristu. Peste puţină vreme vom deschide unul şi pe litoral. Anul trecut gospodăria noastră a făcut treabă bună cu legumele. De pe urma lor, au fost cîştigaţi peste 1 milion de lei. Bani nu glumă! Fiecare din noi am primit pentru ziua-muncă, pe lîngă produse şi cîte 22 lei. Anul ăsta intenţionăm să obţinem din sectorul legumicol un venit şi mai mare; după cum se prezintă recoltele vom avea sorţi de izbîndă.

★

L-am lăsat la locul său de muncă pe moş Hristu şi m-am îndreptat spre sediul gospodăriei aflat în cartierul Anadalchioi nu departe de oraş. Aici l-am întîlnit pe brigadierul legumicol Ion Naparu, o veche cunoştinţă. De la el şi de la ceilalţi colectivişti cu care am vorbit, am aflat că anul acesta gospodăria a făcut un însemnat pas înainte în dezvoltarea sectorului legumicol; faţă de anul trecut suprafaţa acestuia s-a mărit cu încă 16 ha. Lucrul cel mai important este însă interesul sporit pe care-l dovedesc colectiviştii pentru cultura legumelor. Rare sînt cazurile cînd membrii echipelor care compun brigada legumicolă să nu participe la muncă sau să facă treabă de mîntuială. Ioan Indrei, de pildă, anul trecut s-a cam lăsat pe tînjeală. Anul acesta, a făcut, împreună cu soţia, numai pînă la 15 iunie, peste 120 zile-muncă. Ca el lucrează şi Condrat Petrof, Balamaci Petre, Pitu Pandu, Sasu Dănilă şi mulţi alţi colectivişti harnici.

Experienţa anului trecut a prins bine colectiviştilor din Anadalchioi. Ea le-a arătat cît de necesară este organizarea temeinică a muncii în gospodărie, avantajele aplicării metodelor avansate şi mai ales cît de bănoase sînt culturile timpurii. Să luăm un singur exemplu. In 1958, gospodăria a cultivat 34 ha cu roşii din care 20 cu soiul California, timpuriu şi foarte productiv. Dînd atenţie obţinerii unui răsad de calitate şi aplicării regulilor agrotehnice, colectiviştii au izbutit să scoată prima recoltă de roşii la începutul lunii iulie, cînd preţul unui kilogram era de 7—8 lei. In timp ce soiul local Zaibăr a produs tîrziu şi abia 12.000 kg la ha, de la roşiile California au fost obţinute, în medie, cîte 24.000 kg la ha. Ca urmare, gospodăria a mărit anul acesta suprafaţa destinată legumelor timpurii. La roşii, bunăoară, din cele 50 ha, 30 au fost cultivate cu soiul California. In curînd prima recoltă de roşii din anul acesta va lua drumul pieţelor oraşului.

Arătam la început că anul acesta colectiviştii dovedesc mai mult interes pentru aplicarea metodelor avansate în legumicultură Sub îndrumarea tov. Mariana Popa, tînăra ingineră a gospodăriei, a fost dată mare atenţie pregătirii terenului şi fertilizării lui, producerii unor răsaduri de calitate; au fost folosite îngrăşăminte bacteriene la culturile de roşii, varză, ardei. La cartofi, pe o suprafaţă de 10 ha s-au plantat tuberculi iarovizaţi. Se acordă mai multă grijă combaterii bolilor culturilor şi lucrărilor de întreţinere. Dovedind spirit gospodăresc, colectiviştii se străduiesc să folosească cît mai chibzuit terenul grădinii: pe locul răsadniţelor au fost semănate salată, castraveţi şi alte legume. In cîmp după recoltarea cartofilor timpurii se vor planta gogoşarii şi varza de toamnă; după varza timpurie, urmează să se pună roşii tîrzii, fasole pentru păstăi şi alte legume. In felul acesta din grădina gospodăriei vor fi valorificate pînă în toamnă, însemnate cantităţi de legume şi zarzavaturi.

Rezultatul muncii însufleţite a colectiviştilor nu întîrzie să se arate. Pînă la sfîrşitul lunii iunie, fuseseră trimise pe piaţa oraşului produse legumicole în valoare de peste *330.000 lei.*

— Acum — îmi spune la plecare tov. preşedinte Tudor Cresu — sîntem într-un sezon cînd avem mari posibilităţi de desfacere a produselor legumicole. Acestea sînt valorificate în cea mai mare parte prin unităţile Aprozar-ului, cît şi prin cele 3 chioşcuri deschise în oraş. Ţelul nostru este de a trimite în această perioadă atît pe piaţa Constanţei cît şi pe litoral, cantităţi însemnate de legume. In felul acesta pe de o parte, vom ajuta la aprovizionarea oamenilor muncii, iar pe de alta vom mări veniturile gospodăriei şi ale colectiviştilor.

Ing. N. FLORIAN

Mulgătorii de la G. A. S. Secuieni luptă pentru producţii mari de lapte

De peste Siret se iscase un vînt domol care unduia, vălurindu-l ca pe-o apă, un lan mare semănat cu secară. Mai departe, către dealurile Trifeştilor, verde ca boratecul, se întinde lucerna, iar peste linia ferată tarlaua de borceag.

— Aceasta este o parte a bazei noastre furajere şi după cum vedeţi se prezintă destul de bine, zise inginerul Gheorghe Popescu, de la gospodăria de stat din Secueni-Roman.

In clipa aceea, pe lîngă noi trecu un UTOS cu un agregat de cosit, răsturnînd brazdă lată de secară verde.

Gospodăria de stat din Secueni are un sector zootehnic bine dezvoltat, în care un loc de frunte îl ocupă vacile cu lapte în număr de 295.

Intre timp am ajuns la grajduri unde începuse mulsul şi unde l-am găsit pe tovarăşul Gheorghe Nădrag, brigadierul zootehnic.

— Aveţi vreun om înscris la concursul pe ţară, pentru cel mai bun mulgător? îl întreb pe brigadier.

— Avem patru printre care Ion Damian şi Băcăiţă Nicolae care s-au angajat să obţină 3.500 de litri de lapte pe cap de vacă furajată.

Lîngă o vacă florie, Iojă Patache, într-un halat alb ca o coală de hîrtie, cu mînecile suflecate, mulgea de zor. Umflîndu-şi spuma albă ca zăpada, laptele parcă clocotea în şiştarul de tablă.

— Cît lapte dă vaca asta? l-am întrebat pe mulgătorul fruntaş Iojă Patache.

— Acuma dă producţie bună, c-am pus-o pe picioare, are 18 litri pe zi, mi-a răspuns el. Apoi, fără să-şi întrerupă mulsul, mi-a povestit cum s-a dus el şi cu Constantin Pascaru la Viorel Lascu, inginerul zootehnist al gospodăriei şi la Vasile Dulceanu medicul veterinar, să ceară sfaturi cum să îngrijească cele 6 vaci cu producţii slabe de lapte, pe care le aveau în loturile lor.

Cei doi specialişti au consultat vacile şi le-au indicat: raţii sporite de hrană concentrată, masaje şi păşunat abundent. In cîteva săptămîni, cele 6 vaci au trecut de la o producţie zilnică de 7—8 litri de lapte, la producţii de peste 18 litri pe zi.

— Avem un colectiv foarte bun de mulgători. Ei sînt în întrecere socialistă, iar rezultatele întrecerilor le urmărim zilnic. Intrecerea îi ajută să obţină rezultate bune şi să ia parte cu şanse sporite la concursul pe ţară pentru cel mai bun mulgător. Să vă dăm un exemplu. Pe luna mai, întrecerea a fost, aici în secţia Trifeşti, unde avem 7 mulgători, foarte activă. Rezultatele au fost dintre cele mai bune. Iojă Patache a fost în întrecere cu Constantin Pascaru, iar Izaru Nicolae cu Mircea Damian. La sfîrşitul lunii, Patache şi Pascaru au ajuns la o producţie de 4.700 de litri pe cap de vacă furajată — raportată la producţia anuală — iar ceilalţi 2 la cîte 4.000 cîştigînd peste 900 de lei pe lună, vorbeşte cu însufleţire inginerul Popescu.

Incetul cu încetul, în carnetul de note îşi fac loc şi alte cifre, care oglindesc vrednicia colectivului de mulgători de la Secueni.

Mai întîi un lucru de cinste este faptul că **nici un mulgător nu dă producţie sub plan**, ceea ce a făcut ca la sfîrşitul lunii mai, planul global de lapte al gospodăriei să fie depăşit cu 42.000 de litri.

Un merit deosebit îl are, în această depăşire a planului şi conducerea gospodăriei care a asigurat permanent, sectorului zootehnic, baza furajeră necesară.

— Avem în plan să dăm o producţie de lapte de peste o jumătate de milion de litri. Cu această cantitate s-ar putea umple un tren de 56 de cisterne. De aceea preocuparea noastră a mers paralel, pe două linii. Prima: colectiv de mulgători buni şi vite sănătoase şi bine selecţionate. A doua: grijă deosebită pentru o bază furajeră îndestulătoare şi variată. In program avem de însilozat 570 de vagoane de porumb siloz, plus frunzele de sfeclă de zahăr de pe 100 de hectare. Raţia am socotit-o la 5.000 de kg. de porumb siloz pe cap de vită furajată, plus 2.500 de kg. de alte sorturi de siloz, plus borhotul de la fabrica de zahăr.

Ascult lămuririle inginerului, dar tot nu scap de un gînd care nu-mi dă pace.

Aici, la Secueni, după cum v-am spus, nici un mulgător nu dă producţii sub plan. Cu toate astea, din cei 24 de mulgători ai gospodăriei, la concursul pe ţară pentru cel mai bun mulgător s-au înscris numai patru. Aceasta este o lipsă care umbreşte activitatea conducerii gospodăriei. Ce vrednic şi ce bun mulgător este tînărul Constantin Pascaru. Alături de Iojă Patache, el şi-a luat angajamentul ca şi pe luna iunie să dea — raportată la întreaga perioadă de lactaţie — o producţie de 4.700 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Şi totuşi nici Pascaru, fruntaş al întrecerii socialiste, nu s-a înscris la concursul pe ţară. Păcat..

I. TERBESCU

Au depăşit producţia de lapte

Gospodăria de stat Peştera din regiunea Constanţa are un dezvoltat sector zootehnic. De o mare atenţie se bucură în gospodărie creşterea vacilor de lapte. In ultima lună, gospodăria şi-a depăşit planul la lapte de vacă cu 8.000 de litri. Depăşirea a fost obţinută prin mărirea producţiei de lapte pe cap de vacă furajată cu 0,900 litri.

Sectorul creşterii porcilor este, de asemenea, dezvoltat în gospodăria de stat Peştera. Gospodăria posedă astăzi 1.600 de capete. In lunile ce urmează, ea va livra 1.160 de grăsuni pentru îngrăşătorii şi 1.270 de vieruşi şi scrofiţe pentru prăsilă.

C. ŞTEFANESCU
corespondent

ÎN APĂRAREA LUI MANOLIS GLEZOS

O largă mișcare de masă se desfășoară în întreaga lume în apărarea lui Manolis Glezos și a celorlalți luptători pentru demnitatea și libertatea poporului grec — asupra cărora planează primejdia condamnării la moarte. In Anglia și Belgia, în Franța și Italia, în rîndurile populației din Grecia, în toate țările lumii se ridică glasuri care cer stingerea acțiunii judiciare îndreptate împotriva lui Manolis Glezos, erou național al poporului grec, și eliberarea lui. „Soarta lui Glezos neliniștește pe fiecare democrat. Arestarea sa, care a constituit o încălcare grosolană a drepturilor omului, a alarmat întreaga opinie publică mondială" a declarat Cornille, membru al tribunalului suprem din Belgia. Oameni de cele mai diferite convingeri politice — cum ar fi lordul Charleigh, preotul D. Sopper și deputatul laburist R. Sorensen din Anglia, fostul prim ministru al Franței, Paul Boncour, Targetti, vice-președintele Camerei deputaților, și Amadei, vicepreședinte al Comisiei Juridice a Camerei din Italia — care-și dau seama cît de monstruoasă este înscenarea ce se pregătește lui Manolis Glezos, s-au pronunțat în apărarea lui.

Impotriva crimei mîrșave care se pregătește la Atena s-a ridicat Organizația Internațională a Ziariștilor, în numele celor 70.000 de membri ai săi. In Franța, la Paris, a luat ființă un comitet internațional pentru apărarea lui Manolis Glezos. In multe țări au fost înființate comitete naționale destinate aceluiași scop.

In aceste zile, poporul nostru, muncitori, țărani, intelectuali, bărbați și femei, tineri și vîrstnici, sînt din toată inima alături de Manolis Glezos și ceilalți democrați care luptă pentru demnitatea și libertatea poporului grec. In mitinguri însuflețite, prin presă, prin radio, în București și în întreaga țară, oamenii muncii și-au manifestat profunda lor indignare și îngrijorare pentru faptul că Manolis Glezos și alți luptători au fost deferiți unui tribunal militar, învinuiți cu totul neîntemeiat de spionaj, pe baza legii fasciste 375.

Nu, Manolis Glezos, eroul care în urmă cu 18 ani a smuls de pe Acropole steagul fascismului cotropitor, care a fost de trei ori condamnat la moarte de satrapii lui Hitler, izbutind totuși să scape din mîinile călăilor și să lupte mai departe pentru binele poporului grec, nu e și nu poate fi spion. Așa cum se subliniază în telegrama adresată guvernului grec de Comitetul romîn pentru apărarea lui Manolis Glezos, „prin faptele lui eroice ca și prin întreaga lui activitate, el întruchipează luptătorul pentru cele mai mărețe idealuri ale omului: pacea și libertatea. El aparține astăzi întregii umanități".

Alături de întregul nostru popor, oamenii muncii din satele noastre cer cu toată hotărîrea ca viața lui Manolis Glezos și a celorlalți democrați greci să fie salvată, ca ei să fie puși în libertate. Intr-o scrisoare publicată în presă, locuitorii comunei Hărman, raionul Codlea, își exprimă uimirea și îngrijorarea lor pentru întorsătura pe care au luat-o lucrurile în Grecia, unde foștii călăi hitleriști, generalul Heusinger din Germania occidentală, sînt primiți cu onoruri, în timp ce luptătorii antifasciști ca Manolis Glezos sînt zvîrliți în temniță, iar viața lor se află în mare primejdie. „Noi nu am uitat și nu vom uita niciodată acele timpuri — se spune în scrisoarea amintită — cînd și la noi în țară adevărații patrioți erau schingiuiți și persecutați, cînd elementele cele mai reacționare încercau să înfrîngă masele de muncitori și țărani. Acum cînd lucrăm înfrățiți, romîni și germani, în întovărășire și gospodăria colectivă, ne dăm mai bine seama că adevărații patrioți sînt cei care apără interesele maselor, cei care luptă pentru apărarea păcii. Aceasta a făcut și face Glezos".

Poporul nostru nutrește multă prietenie pentru poporul grec și multă prețuire pentru glorioasele sale tradiții de luptă închinate păcii și libertății. In numele acestor tradiții, în numele mărețelor idealuri pentru care luptă Manolis Glezos, oamenii muncii din țara noastră, alături de întreaga opinie publică mondială, cer cu toată hotărîrea ca viața eroului național al Greciei să fie salvată.

Să înceteze procesul împotriva lui MANOLIS GLEZOS

ȘERBAN NEDELCU

Acum 18 ani, tînărul ziarist Manolis Glezos, cu inima încălzită de un înflăcărat patriotism, a zmuls de pe Acropole, steagul hitlerist împodobit cu crucea neagră, încîrligată. Gestul lui Glezos a avut atunci o înaltă semnificație, aceea că poporul grec — cu vechi tradiții de luptă pentru libertate — nu se lasă îngenunchiat de dușmani. Fapta eroică a lui Glezos a scos din fire pe hitleriști. Insuși Hitler a dat un ordin prin care l-a condamnat la moarte. Poporul grec a izbutit atunci să-l scape de moarte pe eroul său Glezos. Dar iată că acuma, guvernul de la Atena, aducîndu-i învinuiri nedrepte, vrea să-l trimită la moarte.

Pentru dragostea fierbinte față de țară, pentru activitatea neîntreruptă a lui Glezos spre binele poporului grec, guvernul de la Atena l-a întemnițat și vrea să-l condamne la moarte. In timp ce criminalul de război hitlerist Kolves, care a asasinat populația din Creta, a fost scos din închisoare și pus în libertate, eroul grec Manolis Glezos — luptător democrat este închis și torturat... In timp ce foștii colaboratori ai Gestapoului sînt liberi și puși în posturi de răspundere, luptătorul pentru libertate Manolis Glezos este trimis în fața Tribunalului Militar pentru a fi condamnat la moarte.

Aceste măsuri criminale nu sînt îndreptate numai împotriva lui Manolis Glezos. Incuviințînd instalarea de rampe pentru arme atomice și arme rachetă pe teritoriul Greciei, guvernul de la Atena amenință viața întregului popor grec.

Prin condamnarea lui Glezos guvernul de la Atena vrea să îngrozească pe patrioții greci și să-i oprească de la lupta lor dreaptă. Dar lucrul acesta nu se va întîmpla. Poporul grec vrea să trăiască liber și va lupta ca să-și atingă țelul. Ieri au luptat împotriva cotropitorilor hitleriști, astăzi își întăresc lupta împotriva ocupanților americani și a uneltelor acestora.

Intregul popor grec și alături de el sute de milioane de oameni din toate părțile globului pămîntesc, își ridică glasul pentru salvarea lui Glezos, „Viața lui Manolis Glezos este în primejdie!" „Salvați viața lui Manolis Glezos!" răsună glasul popoarelor din întreaga lume.

Să înceteze procesul criminal înscenat lui Manolis Glezos! Intreaga omenire cere ca neînfricatul luptător antifascist să fie pus imediat în libertate.

EXPOZIȚIA SOVIETICA DE LA NEW-YORK

O mărturie a uriașelor realizări ale U. R. S. S.

In ultimele cîteva zile atenția întregii omeniri a fost îndreptată spre convorbirile care au avut loc între F. Kozlov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și diferite personalități din S.U.A.

După ce a luat parte la deschiderea Expoziției U.R.S.S. la New-York, tovarășul F. Kozlov a avut o întrevedere cu Chr. Herter, secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., cu președintele D. Eisenhower, cu vicepreședintele R. Nixon precum și cu numeroși fruntași politici și reprezentanți ai cercurilor de afaceri din S.U.A.

După întrevederea pe care a avut-o cu Eisenhower, tovarășul Kozlov a declarat ziariștilor „...convorbirea pe care am avut-o cu d-l președinte a fost foarte bună. Am discutat diferite probleme. Printre numeroasele probleme discutate de noi, principala problemă a fost problema păcii și cred că va fi asigurată în întreaga lume o pace solidă și trainică".

Cu prilejul prînzului oferit în cinstea lui F. Kozlov de către liderii celor două partide din senatul american și de către membrii comisiei senatoriale pentru relațiile externe, au avut loc, de asemenea, convorbiri importante. Privitor la acest prînz, membrii comisiei senatoriale americane au declarat că s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească și de bună înțelegere; iar senatorul Church a spus printre altele: „Cred că am ajuns cu toții la aceeași concluzie și anume că trebuie să continuăm să lărgim schimburile în domeniul culturii, politicii și relațiilor comerciale. Expoziția sovietică de la New York și expoziția americană de la Moscova slujesc interesele popoarelor noastre".

James Fulton, membru al Camerei Reprezentanților S.U.A. a declarat și el că „Americanii simpli îi consideră ca și în trecut pe ruși frați de arme și sînt pentru întărirea relațiilor de bună vecinătate între cele două țări". Iar senatorul A. Ellender a spus: „Trebuie să găsim căi de înlăturare a temerilor care ne despart. Cred că schimburile de vizite constituie o asemenea cale".

Deosebit de semnificative sînt însă primirea prietenoasă și manifestările de simpatie pe care populația americană le-au făcut primului vice-președinte al guvernului sovietic. Astfel, în fața Capitoliului, F. R. Kozlov a fost așteptat de un grup mare de locuitori ai Washingtonului, care l-au salutat cu căldură.

Cu prilejul vizitei făcută în două mari magazine din capitala Statelor Unite ale Americii, F. R. Kozlov a stat de vorbă cu numeroși cumpărători și vînzători care, de asemenea și-au arătat simpatia față de Uniunea Sovietică și de conducătorii ei. Una dintre vînzătoare l-a salutat pe F. R. Kozlov și l-a asigurat că poporul american nu vrea război împotriva U.R.S.S.

Cu prilejul vizitei făcută în ziua de 3 iulie la San Francisco, oaspeții sovietici au fost întîmpinați cu căldură de autorități și de către populație. In cuvintele sale de bun sosit, George Christopher, primarul orașului, a spus printre altele:

„Aș fi bucuros, dacă dv. înapoindu-vă în Rusia ați propune ca conferința la nivel înalt să aibă loc la noi, la San Francisco". Iar ziaristul american Hari Frimen a scris: „credem că nu este exagerat dacă numim expoziția sovietică drept o verigă principală în istoria relațiilor sovieto-americane".

Vizitînd expoziția sovietică de la New York, populația americană și-a arătat entuziasmul față de realizările U.R.S.S. dar, în același timp, și uimirea. Multă vreme, propaganda imperialistă a căutat să ascundă progresele Țării Socialismului și a descris-o ca pe o țară înapoiată, susținînd că numai în S.U.A. există civilizație.

„Nu știam că oamenii sovietici trăiesc atît de bine" a rostit o femeie americană față de ziaristul Frenkel de la „New York Times". „...aveți studiouri cinematografice și o industrie cinematografică proprie"? a întrebat cu mirare, cetățeanul american Jacob Preeman". „De ce se numește acest aparat de radio „Novosibirsk"? E fabricat într-adevăr în Siberia?" a întrebat altul.

Studentul în medicină Woodrow Lacky din Philadelphia a privit uimit mașina electronică, care face sinteza și analiza activității inimii omenești. „Uimitor. Nici n-am auzit pînă în prezent de așa ceva. Cum ați reușit să creați această mașină inteligentă?" s-a adresat el unui îndrumător sovietic de la expoziție.

Muncitorul Hary Warren s-a arătat entuziasmat de o freză automată, dar înspăimîntat de „perspectiva" care-i așteaptă pe muncitorii din S.U.A. și din alte țări capitaliste prin automatizare, a adăugat: „Cum stați cu șomajul?" I s-a explicat că în U.R.S.S. și în celelalte țări socialiste nu există șomaj, că acolo toată lumea are unde munci, că automatizarea se face pentru a se veni în sprijinul muncitorilor și Hary Warren a exclamat: „Really?" („Intradevăr? Așa?"). Alții și-au arătat mirarea că muncitorii merg în concediu în fiecare an și că pe timpul acesta — deși nu produc — primesc plată din partea întreprinderilor; că în U.R.S.S. îngrijirea medicală e gratuită; că cetățenii sovietici învață la școală fără să plătească taxe, că mulți muncitori urmează la școală, iar salariile le sînt plătite de întreprinderile respective.

Toate acestea și multe alte realizări din țările socialiste care nouă ni se par lucruri obișnuite, sînt de-a dreptul uluitoare pentru oamenii muncii din țările capitaliste. Acolo nu numai că nu există asistență medicală gratuită; nu numai că introducerea mașinilor noi și a automatizării nu le aduce nici un folos; ci dimpotrivă îi zvîrle pe drumuri, mărind numărul șomerilor.

SPORT

SPARTACHIADA DE VARĂ IN RAIOANELE URZICENI ȘI DRAGĂNEȘTI

Concursurile sportive din cadrul etapei raionale a Spartachiadei de vară, ediția a 4-a, care continuă să se desfășoare în toată țara, prilejuiesc întreceri deosebit de pasionante, ceea ce face ca această populară competiție de masă să se ridice la un nivel superior. De asemenea, trebuie să subliniem numărul mare de participanți ca și evidențierea unor elemente tinere din mediul sătesc, unde s-au creat, cu prilejul acestor întreceri, noi echipe la diferite discipline sportive. De pildă, în raionul Urziceni, unde au participat la prima etapă a Spartachiadei 12.061 concurenți, s-au creat 13 echipe de fotbal, 9 echipe de volei, 4 echipe de oină și 3 echipe de handbal. Aceste formații, deși au fost înființate recent, au luptat cu multă însuflețire alături de echipele cu o activitate mai îndelungată, obținînd rezultate meritorii. Apoi, trebuie să menționăm că la actuala ediție a Spartachiadei de vară au fost cuprinse mai toate comunele și satele din raionul Urziceni. Aici s-au bucurat de un deosebit interes întrecerile la atletism (unde au participat 2.393 concurenți), fotbal (2.391 concurenți), tir (2.363 concurenți) trîntă (1.369 concurenți), și oină (280 concurenți).

Și iată acum cine sînt campionii raionului Urziceni la Spartachiada de vară.

La oină, primul loc a fost ocupat de echipa „Spicul" din Gîrbovi, volei fete: echipa „Unirea"— Armășești, iar la băieți formația „Industria"—Urziceni; fotbal: „Știința"—Urziceni; handbal C. S. A. Alexeni. Concursul de ciclism, la fete a fost cîștigat de tînăra Maria Ticu de la asociația sportivă „Fulgerul"—Urziceni, iar la băieți, pe primul loc s-a clasat Ilie Sepi de la asociația sportivă „Avîntul" — din Dridu. La trîntă, titlurile de campioni raionali au revenit următorilor concurenți: Tudor Ionescu (Măneasa), Ion Seredeș (Urziceni), Ion Grigore (Broșteni), Marin Stancu (Urziceni).

De un deosebit interes s-au bucurat și întrecerile din cadrul etapei raionale a Spartachiadei de la Drăgănești Vlașca, regiunea București, care s-au desfășurat într-un cadru sărbătoresc împreună cu festivalul raional al tineretului. Aici au participat peste 400 de tineri și tinere din comunele și satele din acest raion.

La concursul de trîntă s-au întrecut 60 de tineri țărani muncitori, care au oferit numeroșilor spectatori, partide deosebit de pasionante. Titlurile de campioni ai raionului Drăgănești Vlașca, au revenit, în ordinea categoriilor, următorilor concurenți: Gh. Cocoș (asociația sportivă „Spic de grîu" din comuna Botoroagă), Ion Oancea („Pescarul—Cucuruzu), Gh. Stoica („Luceafărul"—Asan-Aga), Marin Enache (din aceeași asociație), Mircea Rebegea („Tractorul"—Drăgănești) și Ștefan Timidiu („Unirea"—Călugăru).

Foarte mulți concurenți au participat și la întrecerile de tir (41 fete și 44 băieți) — unde primele locuri au fost ocupate de Margareta Ghițescu din comuna Botoroaga și Marin Chirică din Crovu.

La volei băieți, au participat echipele „Tractorul"—Drăgănești, „Victoria"—Bila, „Tutunul"—Ghimpați și „13 Decembrie"—Toporu. Mai bine pregătită echipa din satul Toporu a reușit să cîștige întrecerea. La fete pe primul loc s-a clasat echipa „Victoria"—Bila.

Titlul de campioană raională la oină a revenit echipei „Victoria" din comuna Bila.

Cu prilejul acestor concursuri sportive, elevii școlii elementare din Drăgănești au prezentat un frumos program de gimnastică, care a fost răsplătit cu aplauze de cei peste 3.000 de săteni prezenți în parcul sportiv din Ghimpați, unde au avut loc întrecerile din cadrul etapei raionale a Spartachiadei de vară.

M. LERESCU

Din activitatea asociațiilor sportive sătești

Reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră a făcut ca și activitatea sportivă din comuna Lehliu să cunoască o dezvoltare remarcabilă. Aci activează cu frumoase rezultate asociația sportivă „Steaua" care reprezintă pe colectiviștii de la gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin".

Membrii acestei asociații îți vorbesc cu multă plăcere despre echipa lor de fotbal care a cucerit recent titlul de campioană raională și în prezent participă la meciurile de baraj pentru calificare în campionatul regiunii București. Printre animatorii echipei de fotbal se numără colectiviștii Radu Bibiană, Ion Ghenciu, Ion Nedelcu și alții.

Asociația sportivă „Steaua" mai are secții de atletism, tir, șah, volei (are 2 echipe: una de băieți și una de fete). Recent au fost create și 2 echipe de handbal (băieți și fete). Membrii asociației au la dispoziție un teren de fotbal, care a fost reamenajat recent, 3 terenuri de volei și un poligon de tir.

O frumoasă activitate desfășoară și asociația sportivă „Gloria" din Fundeni, raionul Brănești, care activează pe lîngă gospodăria agricolă de stat din comună. Membrii acestei asociații sportive practică cu mult interes fotbalul, atletismul, oina, trînta, ciclismul, boxul și natația. Aci se organizează numeroase întreceri de înot, iar foarte curînd asociația își va procura o serie de ambarcațiuni și astfel, va putea să organizeze și concursuri de canotaj.

Pe lîngă echipa de fotbal seniori, care activează în campionatul raionului Brănești, asociația sportivă „Gloria" mai are și o echipă de fotbal de copii. Aceasta a cîștigat recent campionatul raional și va participa la întrecerile celor mai bune echipe din regiunea București.

In planul de activitate al asociației este prevăzut ca terenul de sport din Fundeni să fie transformat într-un frumos stadion cu pistă de atletism, gropi pentru sărituri, cabine pentru sportivi etc. De asemenea se va amenaja și o pistă pentru popice.

Din țările de democrație populară

★

In R. D. Vietnam toți învață

Colonialiștii francezi au lăsat moștenire un analfabetism aproape total. Partidul și guvernul se preocupă serios de lichidarea neștiinței de carte. Pînă în decembrie 1946, cînd a început războiul de eliberare, au învățat să scrie și să citească 2.500.000 de persoane. Invazia colonialiștilor francezi în Vietnam a dezorganizat însă în mare măsură această acțiune. Președintele Ho Și Min a lansat lozinca: „Cine știe să citească și să scrie trebuie să-l învețe și pe cel care nu știe". Pînă și în cele mai îndepărtate locuri din junglă au fost organizate cursuri de alfabetizare. „Să învățăm oriunde și în orice moment" spuneau soldații din Armata populară și partizanii. Deși în condiții neobișnuit de grele, în timpul războiului, încă 10.000.000 de persoane au învățat să scrie și să citească.

—★★★—

Pregătirea de cadre medicale

Potrivit datelor statistice, Bulgaria ocupă în prezent un loc de frunte în lume în ceea ce privește pregătirea de cadre medicale. Fiecare al 8.000-lea locuitor studiază medicina. In 1958 revenea un medic la 750 de locuitori. In această privință Bulgaria a ajuns din urmă S.U.A. și a depășit Italia, Elveția, Franța și Anglia.

—★★★—

Lichidarea malariei

In anii puterii populare, în R.P. Albania s-a dus o luptă susținută pentru combaterea malariei, boală foarte răspîndită în trecut. Inainte de eliberare, peste 50 la sută din populația țării, era atinsă de această boală.

După eliberare, combaterea malariei a preocupat în mod deosebit organele sănătății publice. Datorită măsurilor luate în această direcție, în 1958 s-au înregistrat numai 319 cazuri de malarie.

De cîțiva ani, această boală a încetat să mai fie o problemă. Atît tratamentul ei, cît și măsurile preventive sînt gratuite. Conform prevederilor, în cadrul campaniei antimalarice care se desfășoară în prezent în întreaga Albanie, malaria va fi în curînd complet lichidată pe tot cuprinsul țării.

★

Radioficarea în R. P. Chineză

In anii puterii populare, în R. P. Chineză s-au obținut succese mari în dezvoltarea radiodifuziunii și în radioficarea orașelor și satelor. Numai în cursul anului trecut, s-au construit posturi de radio a căror capacitate globală depășește de peste cinci ori capacitatea tuturor posturilor de radio existente înainte de eliberare. In prezent funcționează în R. P. Chineză 107 posturi de radio.

Cu mult succes se desfășoară acțiunea de radioficare a satelor din R.P. Chineză. S-au construit stații de radioamplificare în 90 la sută din județele țării.

Se dezvoltă în ritm rapid tînăra industrie de radio a R.P. Chineze, care a produs în anul 1958 peste 1,5 milioane de aparate de radio și a început producția în serie a aparatelor de televiziune.

Acesta e adevărul

Scrisoarea dr. în științe agricole Erdmann Kretschmer din Qedlinburg, către un prieten rămas în Germania occidentală

DRAGUL MEU ANTON,

Au trecut 15 luni de cînd ne-am despărțit. Astăzi lucrez ca specialist la protecția plantelor în gospodăria agricolă de stat din Quedlinburg. Pot să te asigur că îmi merge foarte, foarte bine, iar munca îmi aduce multe bucurii.

Chiar dacă am plecat supărați unul pe altul, totuși gîndurile mele sînt mai întotdeauna la tine, la toți cei de dincolo. Atunci cînd am plecat, tu nu ai vrut să mă crezi că agricultura Germaniei occidentale a intrat într-un impas greu. Dar între timp s-au întîmplat multe, mai multe decît am putut presupune eu.

Am reușit să citesc o serie de gazete din occident, în care se înfrumusețează vădit intenționat realitatea existentă și desigur că lucrurile stau mult mai rău. Uită-te doar la acest variat sortiment de titluri, care împînzesc paginile ziarelor: „Cultura cartofului în primejdie" (din ziarul „Stimmen zur Agrarwirtschaft); „Produsele sectorului avicol venite din America vor cuceri oare piața germană?" (Hamburger Agrardienst); „Neliniște în curtea păsărilor" („Feld und Wald"); „Producția culturii sfeclei de zahăr nu trebuie extinsă" (Deutsche Bauernzeitung). Și cîte altele!...

Din exemplele de mai sus, vei recunoaște adevărul despre așa zisa libertate și democrație a politicii economice duse de către regimul de la Bonn. Despre ce fel de libertate, despre ce fel de democrație poate fi vorba oare cînd concurența internă și externă dictează ceea ce trebuie să cultive producătorul vest-german? Frumoasă libertate, n-am ce zice, în care țăranii vest-germani n-au nici un cuvînt de spus în ceea ce privește stabilirea prețului la produsele agricole.

Iată numai un exemplu concludent: agricultorul german este nevoit să-și reducă suprafețele cultivate cu sfeclă de zahăr; în plus, nu poate să-și vîndă cartofii, deoarece monopolurile străine impun Germaniei occidentale să importe zahăr și cartofi. In aceste condiții, dragă Anton, desigur că nu mai e rentabil să fii țăran muncitor.

Dragul meu prieten,

Timp de doi ani de zile, în „țara libertăților voastre" am fost tîrît dintr-o închisoare în alta; de la Bielifeld la Hamm, iar de acolo la Dortmund. Și de ce oare? Justiția „liberă și democrată" din Bonn s-a folosit atunci de legea veche nazistă privitoare la siguranța statului, lege care de la data de 9 septembrie 1951 a intrat din nou în vigoare.

In ce constă oare vinovăția mea? Știi doar că mi-am luat atunci libertatea să nu fiu de acord cu planurile militariștilor revanșarzi, care pentru manevrele lor rechiziționau suprafețe întinse de terenuri agricole. Această libertate m-a costat atunci un an și jumătate de pușcărie.

Astăzi, împreună cu soția mea, mă gîndesc cu groază la timpul în care poliția vest-germană, după vechiul sistem nazist, mă spiona făcîndu-mi zilnic percheziții.

Atunci tu mi-ai spus:

— Vezi! De ce nu ți-ai ținut gura? Dacă tăceai nu ajungeai aici.

„Liberului și democraticului" regim de la Bonn îi sînt dragi numai cetățenii care nu vorbesc nimic despre politica lui de reînarmare.

Dar eu nu am putut să tac. Te întreb din nou pe tine astăzi: „Cît timp ai să mai stai cu brațele încrucișate? Oare nu-ți dai și tu astăzi, mai mult ca oricînd, seama de viitorul întunecat ce te așteaptă ca agricultor?"

In ultimii 10 ani, în Germania occidentală au fost ruinate peste 200.000 de familii de țărani muncitori cu gospodării individuale care au avut suprafețe mai mici de 10 ha.

Te rog să-mi spui: Ce se întîmplă cu acei țărani muncitori din Germania occidentală care au rămas fără de pămînt? Despre ce fel de libertate și democrație se poate vorbi la voi, cînd țăranul muncitor nu poate să-și hotărască singur soarta?

La noi, în Germania democrată, țăranul muncitor pășește cu încredere în viitor.

Personal, am luat parte la înființarea a numeroase cooperative agricole de producție și am trăit momente fericite, cînd m-am convins pe deplin că țăranii muncitori cu gospodării individuale mici și mijlocii trec de bunăvoie și nesiliți de nimeni în marea familie a socialismului.

Aceasta, desigur, după ce s-au convins că tehnica modernă și munca în colectiv le poate aduce numai și numai avantaje. La voi, se merge pe linia gospodăriilor mari, moșierești, împotriva voinței țăranilor muncitori și prin ruinarea acestora. La noi cooperativele agricole de producție sînt create de înșiși țăranii muncitori și spre binele lor.

Dragă Anton,

Inchei această scrisoare cu speranța că voi primi în curînd un răspuns în care îmi vei comunica părerea despre cele scrie aci.

Atît pe tine cît și pe familia ta te salută

Dr. ERDMANN KRETSCHMER
Quedlinburg

(Din ziarul „DER FREIE BAUER")

6.000 hectare de grîu recoltate în 3 zile

(Urmare din pag. 1-a)

ha cu grîu, din care a strîns pînă acum abia 15 ha).

MAI SINT ȘI MAȘINI DE RECOLTARE CARE STAU DEFECTE...

In comuna Chirnogi, unde există o gospodărie colectivă și mai multe întovărășiri, din 1.800 ha cu grîu nu s-au recoltat decît 125 ha.

— S-ar fi putut mai mult? l-am întrebat pe tov. inginer agronom Stoenescu de aci.

— Vezi bine. Dar am lucrat numai cu 3 secerători-legători în loc de 7. O să mă întrebați care-i pricina? Iar eu o să vă răspund cu o ghicitoare care nu-mi aparține; au făcut-o oamenii din comună. Iat-o:

„Păsări nu-s, dar aripi au
Nu se mișcă, ci tot stau.
Ar zbura prin lan frăție,
Dar zac țepene-n cîmpie".

— Poate niscai secerători-legători, zic eu.

— Ați ghicit. Patru secerători de la S.M.T. Ulmeni. De 2 zile se tot învîrtește șeful de brigadă Ciorbă Gheorghe pe lîngă ele, dar tot nu le urnește. Cică au înnodătoarele defecte. Poate acum, că ploaia ne-a oprit din lucru, o să le pună însfîrșit la punct cei cu atelierul mobil...

Interesîndu-mă despre modul cum sînt folosite cele 83 de combine și cele 53 de secerători-legători de la unitățile agricole de stat din raion, am aflat și alte deficiențe. De exemplu, din cele 5 combine preluate de S.M.T. Ulmeni de la gospodăria de stat Oltenița, una, ce trebuia să lucreze la gospodăria colectivă „23 August" din Oltenița, nu funcționează.

— Au asistat la recepție și au semnat procesul-verbal că e bună, mi-a precizat președintele comitetului de întreprindere — și totodată șeful de atelier al gospodăriei de stat Oltenița. Dar deși nu mai avem nici o obligație, sîntem dispuși să o mai reparăm odată...

IN LOC DE AMENAJAREA ARIILOR...

De la începerea recoltării orzului în raion, au trecut mai bine de 8 zile. Dar cu excepția treierării a 60 hectare cu orz în comuna Nana și altor 6 ha cu orz în comuna Crivăț, ambele deservite de S.M.T. Budești, nicăieri nu a început treierișul. Cele 73 de arii sînt amenajate mai mult pe hîrtie. Directorul S.M.T.-ului Budești, tov. Ilinca, mi-a spus răspicat:

— Din cele 42 de arii din raza noastră de activitate, abia 2 — cele la care s-a început lucrul — sînt amenajate. Președinții unor sfaturi populare procedează ca în comediile ce se joacă la teatru. Dacă s-ar face o scenetă despre aceasta, ar trebui să fie cam așa:

Tudor Badea Păun, președintele sfatului popular al comunei Luica: Alo! Cine-i la telefon? Tovarășul Voicu de la raion? Ne-ați întrebat cîte arii avem amenajate. Scrieți. Toate trei sînt gata...

Șeful de brigadă Dicu Traian, de la S.M.T. Budești (căruia i s-a cerut să aducă batozele în trei locuri complet neamenajate): Ce fel sînt amenajate tovarășe președinte de vreme ce locurile n-au fost curățate de buruieni și nu există brîu de arătură, pichet de incendiu, sau adăposturi pentru batozari?

Tudor Badea Păun: Dumneata adu batozele unde ți-am spus. Barem p-alea să le vadă cine trece pe aci, de la raion. Ce? Vrei să apărem în situații și la ziar cu ariile neamenajate?

CONCLUZII

In raionul Oltenița, muncile de recoltare au început cu mare însuflețire. Faptul că viteza de lucru planificată zilnic a fost realizată și depășită în primele 3 zile de la începerea secerișului grîului, este atotgrăitor. Este pe deplin posibil însă ca mașinile să fie folosite cu o productivitate și mai mare. De asemenea, se impune ca suprafețele recoltate să fie arate și însămînțate în cît mai mare măsură cu plante furajere. Căci posibilități pentru mecanizarea lucrărilor există din plin, în acest an.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".